Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 376
Marți 3 decembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Cu toate forțele pentru terminarea ultimelor munci de toamnă

DUPĂ UN AN

Muncitorii Gheorghe Pîrvescu, Petre Petruș, Anghel Chițu și Ion Chițu lucrează la scosul pomilor, folosind două casmale speciale (fotografia de jos). Trebuie lucrat cu atenție — le spune tov. ing. Vlăduț. Așa, puieții se îndoaie și doi dintre dumneavoastră trageți de la rădăcină.

Se zorește și săparea șanțurilor pentru stratificarea coardelor portaltoi. După cum se vede în fotografia din medalion, muncitorii Ilie Nicolae și Radu Vișan se străduiesc să nu-i prindă vremea rea cu lucrul neterminat.

Cînd am poposit zilele trecute la gospodăria de stat din Buftea, soarele prinsese să acopere cu borangic cîmpurile. Mai fusesem pe aci cu un an în urmă, cînd prin dezarondare a luat ființă această nouă unitate. Pe atunci, mă surprinsese în mod neplăcut faptul că la început de decembrie ogoarele încă nu erau arate adînc pentru însămînțările de primăvară, nu fusese îngropată via, în pepiniera de pomi nu se executaseră nici un fel de lucrări...

Acum, după aproape un an, gospodăria de stat se prezintă cu un bilanț cu care se poate mîndri: pe 102 hectare cultivate cu grîu a obținut 2.400 kg la hectar, iar de pe 120 hectare cu porumb, 4.200 kg știuleți la hectar. Arăturile adînci (pe o suprafață de 200 de hectare) sînt pe terminate. Din pepiniera ce se întinde pe 5 hectare s-au dobîndit 56.000 pomi. Pe cele 49 hectare cu vie, îngropatul vițelor se făcuse în procent de aproape 80 la sută. La școala de viță, pe 6 hectare tocmai se scoteau vițele, folosindu-se un plug V.U.M. acționat de tractor, cu un randament de 2 hectare pe zi.

...Am colindat pe la multe trupuri în această zi. Pretutindeni erau de văzut lucruri interesante, căci mai peste tot locul se muncea din plin. La punctul „Gherase", de pildă, în grădina de zarzavat se planta usturoi de toamnă pe 10 hectare. De pe acum, 7 hectare erau gata. Alte 4 hectare fuseseră însămînțate de arînd cu ceapă stufat.

La școala de semințe, muncitorii făceau stratificarea puieților portaltoi (unde s-a obținut o depășire de 100 la sută). Puieții scoși din cîmp fuseseră clasați și acum erau puși în șanțuri și acoperiți cu pămînt, urmînd a fi scoși de aci la primăvară.

Se lucra și la scosul trandafirilor (căci la această gospodărie se cultivă 18 varietăți de trandafiri pe aproximativ 4000 m.p.). Ei sînt așezați în nisip, într-o seră, și vînduți în primăvară. De altfel în „parcul floricol" al gospodăriei s-au plantat în acest an și 5.000 de bujori, 4.000 lalele, 2.700 Hyacintus, 400 crini regali și 6.000 bucăți din o plantă ornamentală exotică — Iuca filamentosa.

Am poposit după amiază și la trupul „Ograda". Aci, cîțiva muncitori pliveau în răsadnițele unde se află căpșuni ce urmează a fi plantate în primăvară pe o suprafață de 5 hectare. La același trup, se plantau și coacăze pe un hectar.

Cînd am trecut pe la capul pădurii, am întîlnit un grup de muncitori care completau golurile pe 27 hectare de vie cu marcote în uscat. Mai departe, în plantația de portaltoi se lucra de zor.

— Cum se vede, e destulă treabă și în aceste zile. Și ne străduim să nu întîrziem nici o lucrare, mi-a spus cu vădită mîndrie tov. ing. Vlăduț Mircea, șeful secției centru a gospodăriei. Iată, acum trebuie să controlez „camera de gazare"...

Aci, pomii scoși din cîmp, peste 2.000 de bucăți, umpleau pînă în tavan o cameră largă. Cu ajutorul focului produs la subsol se împrăștiau în cameră vapori de cianură de potasiu și acid sulfuric pentru a se preîntîmpina astfel vreunele boli la pomi și pentru a se trimite în unitățile socialiste solicitatoare numai material de bună calitate.

De altfel, în fața „camerei de gazare" se și afla un camion. Venise tocmai de la gospodăria colectivă „Gh. Doja" din comuna Nalbant, raionul Tulcea, ca să încarce caiși și pruni în vederea înființării unei livezi.

ION DRINCU

De ce numai 6.874 hectare?

Numeroși țărani muncitori din comunele raionului Brănești — regiunea București au obținut anul acesta producții mari de porumb la hectar. De pildă, țăranul muncitor Ion Dumitrache, din comuna Belciugatele a cules de pe un hectar 4.600 kg porumb, iar Ion Manole din comuna Progresul 4.200 kg la ha etc. Care să fie oare secretul că pămîntul acestor gospodari a dat recolte bogate?

Ion Manole de pildă, mi-a spus între altele:

— In fiecare an, eu am grijă ca terenul pe care voi însămînța porumb să fie arat adînc și îngrășat cu gunoi de grajd.

Luînd exemplu de la acest gospodar harnic, țăranii muncitori din comuna Progresul au trecut din vreme în toamna aceasta la executarea arăturilor adînci. Pînă zilele trecute în această comună se făcuseră arături adînci de toamnă pe aproape 1.000 de ha din cele 1.700 planificate.

Realizări asemănătoare la executarea arăturilor adînci au mai obținut și comunele Brănești și Cătrunești.

Trebuie arătat însă că cele mai multe comune din acest raion au executat arături adînci de toamnă pe suprafețe foarte mici. De exemplu în comuna Cernica au fost arate numai 71 ha din 2.039 planificate, în Găneasa numai 49 din 2.204, la Sohatu abia 85 ha din 2.248, iar la Hagiești doar 93 ha din 2.171.

Suprafața mică de teren pe care s-au făcut arături adînci (6.874 ha din 50.651 planificate) situează raionul Brănești codaș la aceste lucrări, pe regiunea București.

Intrebîndu-l pe tov. Barbu Vișoiu, șeful secției agricole care sînt cauzele că raionul Brănești este atît de mult rămas în urmă la arături adînci de toamnă, ne-a spus:

— Cauze sînt destule: însămînțările, vremea rea și încă multe altele...

După noi însă, toate aceste nu sînt „cauze" ci pretexte pentru a se justifica lipsurile. Doar însămînțările s-au terminat de mult, iar vremea a fost destul de bună. Adevărul adevărat este că organele raionale au dat dovadă de o condamnabilă automulțumire. După ce au văzut planul însămînțărilor de toamnă încheiat, au lăsat baltă orice altă lucrare legată de pregătirea terenurilor pentru însămînțările de primăvară.

Timpul nu este încă pierdut. Sfaturile populare comunale și organele agricole din raionul Brănești, au datoria ca cel puțin de acum încolo să desfășoare o muncă susținută de îndrumare în rîndurile țăranilor muncitori, spre a le arăta foloasele executării arăturilor adînci de toamnă la culturile ce vor fi însămînțate la primăvară. Acest lucru nu este deloc greu. E nevoie doar de mai multă stăruință.

GH BACIU

PILDA celor de la SÎNTANA

Istoria gospodăriei colective „Viața Nouă" din comuna Sîntana, raionul Criș, a început acum șapte ani. La înființare, această gospodărie cuprindea 35 de familii, o suprafață de 170 ha teren arabil și un inventar viu și mort în valoare de 25.475 lei.

Dar, asemenea voinicului din poveste, mica gospodărie a crescut și s-a dezvoltat an de an, devenind astăzi una dintre cele mai puternice și mai înfloritoare gospodării colective din țară. Ea cuprinde acum peste 500 de familii care muncesc o suprafață de 2.084 ha teren arabil.

Incepînd din anul 1954, această gospodărie *a intrat în rîndul celor milionare.* Anul acesta, venitul bănesc după un calcul aproximativ se va ridica la circa 3.300.000 lei, iar valoarea fondului de bază la 3.100.000 lei.

Veniturile mari realizate se datoresc faptului că gospodăria a creat și dezvoltat pe lîngă cultura plantelor de cîmp — care constituie ramura principală de producție — și alte ramuri, și îndeosebi creșterea animalelor. Dacă în anul 1951 veniturile realizate din sectorul zootehnic au fost de numai 53.648 lei, în acest an ele vor atinge suma de aproximativ 700.000 lei.

Veniturile obținute din creșterea animalelor au făcut să crească și valoarea zilei-muncă, și prin aceasta cîștigurile colectiviștilor.

Anul acesta membrii gospodăriei vor primi pentru fiecare zi-muncă numai bani cel puțin 10 lei.

Colectiviștii din Sîntana se mîndresc cu cele 60 de vaci mulgătoare de rasă Siemmenthal. Datorită bunei îngrijiri și hrăniri a vacilor ei obțin anual de la fiecare vacă furajată cîte 2.300 litri de lapte.

Anul trecut din valorificarea laptelui de vacă gospodăria a realizat 121.900 lei, iar în acest an pînă la 1 noiembrie peste 80.000 lei.

Insemnate venituri bănești a dobîndit gospodăria și din creșterea porcilor. In prezent ferma de porci cuprinde 55 de scroafe fătătoare. Anul viitor numărul acestora va crește cu încă 18. De la cele 55 scroafe s-au obținut la o singură fătare 470 de purcei.

Nu de mult gospodăria a valorificat 250 de porci îngrășați. Pentru la anul, colectiviștii din Sîntana vor pune la îngrășat circa 300 de porci.

Să mai amintim că dezvoltarea sectorului zootehnic a contribuit mult și la creșterea nivelului de trai al fiecărui colectivist? Poate că nu mai e nevoie dacă adăugăm ca în ultimii ani la Sîntana s-a pornit o adevărată campanie de construcții de locuințe. Străzi întregi — ba mai degrabă un sat întreg — satul nou — sînt ocupate de casele noi ale colectiviștilor.

In urmă cu 3 ani, locurile acestea erau pustii.

N. IANCU

Este dimineață. Și după cum se vede în fotografie, îngrijitorii sînt la datorie, „servind" rația cuvenită purceilor.

In atenția participanților la concursul „Știți să răspundeți?"

Pentru a da posibilitatea unui număr cît mai mare de cititori să participe la concursul „Știți să răspundeți?" organizat de ziarul nostru, anunțăm că în mod excepțional termenul pînă la care se mai pot trimite răspunsurile se prelungește pînă la 15 decembrie a.c. Totodată amintim cititorilor noștri că în vederea aceluiași scop, în numerele 369, 372, 373 și 374 ale ziarului nostru au fost republicate toate întrebările apărute în cadrul concursului.

Specificăm că plicurile ce vor purta data de 15 decembrie pe ștampila poștei din localitatea respectivă vor fi considerate sosite la termen.

A 5-a CONFERINȚĂ a Cooperativelor agricole de muncă din R. P. Bulgaria

TELEGRAMA

Către
MINISTERUL AGRICULTURII
Cabinetul ministrului

Sofia

Cu prilejul celei de a V-a Conferințe a cooperativelor agricole de muncă din Republica Populară Bulgaria, vă transmitem din partea conducerii Ministerului Agriculturii și Silviculturii și a tuturor oamenilor muncii de pe ogoarele patriei noastre un călduros și frățesc salut și sincere felicitări pentru succesele obținute de poporul frate bulgar în transformarea socialistă a agriculturii.

Ne exprimăm convingerea că lucrările Conferinței a V-a vor găsi căile și mijloacele cele mai potrivite pentru colectivizarea completă a agriculturii Republicii Populare Bulgaria, realizînd prin aceasta năzuințele partidului, guvernului și a poporului bulgar, care doresc o viață îmbelșugată și înfloritoare pentru oamenii muncii din patria dv.

Socotim succesele dv. ca succesele noastre și ale întregului lagăr socialist, ele constituind un imbold în munca noastră pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii.

Ministrul Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.
ION COZMA

★ ★ ★

Duminică dimineața a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Sofia pentru a participa la lucrările celei de a 5-a Conferințe a gospodăriilor agricole cooperative de muncă din R. P. Bulgaria, o delegație în frunte cu tov. Ion Cozma ministrul Agriculturii și Silviculturii.

Din delegație mai fac parte tovarășii: ing. Alexe Eugen, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, Anderco Iosif, adjunct al secției agrare a C.C. al P.M.R., ing. Dărămuș Sebastian, director general adjunct în Direcția generală a organizării sectorului cooperatist din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, ing. Ștefănescu Nicolae director general adjunct în Direcția generală S.M.T. Stan Constantin președintele gospodăriei agricole colective Dudești-Cioplea.

Lucrările Conferinței au început în ziua de 2 decembrie a.c.

Luna culturii

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a instaurării Republicii Populare Romîne, se va desfășura pe tot cuprinsul țării, o lună închinată culturii. In cadrul acestei mari sărbători vor apare noi cărți, se vor organiza turnee ale teatrelor și ansamblurilor muzicale și vor fi prezentate lucrări noi dramatice și filme. La căminele culturale se vor organiza festivaluri artistice la care își vor da concursul formațiile instrumentale, de cor, jocuri și teatru din gospodării de stat, S.M.T.-uri, gospodării colective, etc.

La mijlocul „Lunii Culturii" va avea loc „Decada culturii naționalităților conlocuitoare", urmînd a fi prezentată prin expoziții, concerte, spectacole și conferințe, creația în toate domeniile culturii, a naționalităților conlocuitoare din țara noastră.

Datoria conducerilor căminelor culturale, a sfaturilor populare și organelor de stat de la sate este să asigure prin o largă publicitate, participarea a cît mai mulți țărani muncitori la manifestările artistice din cadrul „Lunii culturii" spre a le da un cît mai larg caracter de masă.

Bumbăcarii

Cred că nu greșesc cu nimic, dacă spun că acum, în aceste ultime zile ale anotimpului frunzelor moarte, la Vărăști, sat așezat pe malul lacului Bolan, întreaga viață a satului gravitează în jurul centrului de colectare a bumbacului. Din zeci de căruțe se descarcă și apoi se înmagazinează puf alb și mătăsos; iar alte zeci de care sînt încărcate și iau drumul bazei de colectare de la Ciocănești.

M-am oprit la acest centru de colectare a bumbacului într-una din zilele trecute, dimineața, cînd pe luciul apelor bătrînului Bolan prindeau viață primele sclipiri diamantine. Aici am luat contact cu lumea bumbăcarilor. „Bumbăcar", în vocabularul satului Vărăști, ca de altfel în al majorității satelor din Bărăgan, este un termen care a pătruns de puțină vreme. Istoria culturii bumbacului, aci, nu-și pierde începuturile în negura anilor ca cea a porumbului ori a grîului. Să fi trecut vreo 18—20 de ani de cînd, pe mereaua satului, au prins să încolțească primele semințe de bumbac. Astăzi, bumbacul este una din culturile care aduce țăranilor muncitori veniturile cele mai mari. Dar să lăsăm să vorbească oamenii și cifrele...

Pe țăranul muncitor Gheorghe Costache l-am găsit printre maldărele de saltele vîrfuite cu bumbac. Deoarece este unul dintre fruntașii recoltelor de bumbac a fost ales îndrumător cu cultura acestei plante. Datoria lui este să impulsioneze încheierea contractelor și preluarea bumbacului contractat. Fiind el însuși contractant a 1,50 hectare de bumbac, Gheorghe Costache a ținut să mă informeze că în anul acesta a recoltat și predat la centrul de colectare 1.400 kg bumbac (adică 933 kg bumbac la ha.). Pentru cantitatea predată a încasat aproape 7.500 de lei. Intrebîndu-l cum a reușit să obțină o asemenea producție, mi-a răspuns:

— Păi nu știi mata? agrotehnica e mama recoltelor mari. De acum sperăm să obținem recolte mai mari la toate culturile. In toamna aceasta, satul a fost în întregime cooperativizat și condițiile de lucrare a pămîntului vor fi mult mai bune.

Gheorghe Rădulescu, șeful centrului de colectare, mi-a dat și el cîteva informații. Centrul lor are în plan să preia în anul acesta din satele Vărăști, Dorobanțu, Boșneagul și Ulmul 513 tone de bumbac. Pînă în prezent, recepționerul Simion Crăciun și cantaragiul Ilie Pană au recepționat și înmagazinat aproape 500 tone. După calculele lor, planul de preluare a bumbacului va fi depășit cu cel puțin 5—6 vagoane. De altfel, șeful centrului n-a uitat să-mi spună că Dumitru Toma, casierul, a înmînat pînă în prezent producătorilor de bumbac peste 26 de milioane de lei. Și fiindcă de sectorul socialist nu-mi vorbise nimic, mi-a spus în încheiere:

— Nu uitați să scrieți că gospodăria colectivă „23 Februarie" din Ulmul, de pe 25 de hectare de bumbac a predat pînă în prezent 25.546 kg, încasînd peste 120.000 lei.

M-am despărțit de bumbăcarii din Vărăști noaptea, tîrziu. Făcînd bilanțul, cifrele arătau că în ziua aceea, în magaziile centrului de colectare intraseră peste 18.000 kg bumbac. O cantitate tot cam atît de mare fusese scoasă din magazii și transportată la baza din Ciocănești pentru a fi egrenată. De acolo, bumbacul-vată va lua drumul marilor filaturi și apoi al magazinelor comerciale.

P. VOICULESCU

PENTRU MUNCITORII DIN GOSPODARIILE DE STAT

Muncitorilor care lucrează în gospodăriile agricole de stat li se creează condiții tot mai bune de cazare. In fotografie: un dormitor de la gospodăria de stat „30 Decembrie", regiunea Galați, cu mai multe camere, în care pot fi cazați 80 de muncitori.

Cum „înțelege" el!

Mai sînt unii săteni care se înscriu singuri în gospodării colective, fără soție și copii.

— Să mai aud pe cineva că eu nu lupt împotriva... „familiarismului".
Desen de N. CLAUDIU

ȘTIRILE ZILEI

Magazinele Gostat pentru prezentarea și desfacerea produselor agroalimentare ale gospodăriilor agricole de stat au desfăcut anul acesta cantități importante de produse agro-alimentare provenite din depășirile de plan obținute. In București, prin magazinul central Gostat din str. 30 Decembrie, prin cele trei unități comerciale anexe și prin standuri, au fost desfăcute pînă acum 3.500.000 kg legume proaspete, 1.785.000 kg fructe proaspete și uscate, 2.000.000 litri lapte, 200.000 kg brînză, 3.600.000 ouă, 450.000 kg preparate de carne și păsări, 30 vagoane de vin și importante cantități de alte produse.

★

La Ministerul Invățămîntului și Culturii a avut loc o consfătuire la care au participat șefii secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale și directorii școlilor de meserii și agricole din țară.

Consfătuirea a dezbătut probleme privind organizarea și îndrumarea școlilor de meserii și agricole, instruirea practică a elevilor din aceste școli în procesul de producție, conținutul și metodica procesului de învățămînt, precum și sprijinirea acțiunii de politehnizare a învățămîntului în școlile de cultură generală.

★

Unitățile cooperației de consum au preluat pînă acum întreaga cantitate de cartofi contractată anul acesta. Contractările și achizițiile de cartofi făcute de cooperație au asigurat aprovizionarea industriei cu cantități mai mari de cartofi decît anul trecut; numeroase fabrici prelucrătoare au primit mii de tone peste plan. Centrele muncitorești, printre care Hunedoara, Botoșani, Reșița, Bacău, Galați, Ploești și altele au fost aprovizionate din abundență cu acest produs.

In trimestrul acesta cooperația de consum a dat peste 250.000 tone de cartofi din contracte și achiziții pentru aprovizionarea industriei și a oamenilor muncii de la orașe și din centrele muncitorești.

★

In sala A.S.I.T. din București, a avut loc zilele trecute un simpozion cu tema „Probleme actuale în mecanizarea exploatărilor forestiere" organizat de secția silvicultură și industria lemnului a consiliului central A.S.I.T.

In cadrul simpozionului, specialiști în silvicultură au prezentat referate privind folosirea fierăstraielor mecanice la recoltarea lemnului, a tractoarelor la scos și apropiat lemnul din parchete, utilizarea instalațiilor cu cablu în exploatările forestiere, precum și caracterul sezonier al lucrărilor silvice și modul de folosire rațională a utilajelor mecanice în exploatările forestiere.

Au participat numeroși ingineri și specialiști din domeniul silviculturii.

520 de ani de la răscoala de la Bobîlna

Un cronicar al vremurilor de atunci — Bonfinius pe nume — a spus pe drept cuvînt despre răscoala de la Bobîlna că a fost un „război al țăranilor, al șerbilor și al oamenilor de jos", un război al celor care „trăiau în mari lipsuri și înfometați — o viață aspră de nevoiași și cerșetori".

Aspru, de neîndurat era jugul feudal. Biruri peste biruri, „daruri obligatorii", zile de muncă fără număr pentru nevoile stăpînului nobil și pe deasupra dijmuiala bisericii catolice aplicată tuturor naționalităților, fără deosebire. Nu plăteai nobilului cele cuvenite, te așteptau chinurile, caznele cele mai grele din mîna călăului. Intîrziai plata dijmei către biserică, te păștea necruțătoare afurisenia.

Aproape un veac, răscoalele împotriva jugului tot mai apăsător al feudalismului s-au ținut lanț. In 1393 țăranii din districtul Bihor se ridică împotriva zeciuielii; în 1.400 flacăra răscoalei se aprinde în Comitatul Arad; în 1430 secuii se răscoală împotriva nobililor. Toate dovedesc că răscoala țăranilor din anii 1437—1438 nu a fost un fapt întîmplător ci o urmare firească a luptelor împotriva feudalismului.

Pornită în primăvara anului 1437 de pe dealul Bobîlnei, din hotarul satului Olpreț de lingă Dej, marea răscoală a țăranilor romîni și unguri împotriva dușmanului de clasă comun a cuprins ca un pîrjol mai întîi nordul Transilvaniei, așezările de pe văile Mureșului și Someșului și apoi întregul Ardeal. Luptei țăranilor li s-au alăturat lucrătorii de la ocnele de sare care duceau o viață la fel de mizeră ca și a iobagilor precum și o parte din orășeni și din mica nobilime, aceștia din urmă dornici să smulgă oarecari privilegii clerului și nobililor.

Urmînd pilda husiților cehi, cetele de țărani își formează pe dealul Bobîlnei o tabără de unde puteau observa toate mișcările oastei nobililor venită să nimicească „nerușinata răscoală a nelegiuiților țărani". In mijlocul taberei flutura steagul răscoalei, alb cu un corb în mijloc.

Nobilii, siguri de victorie atacă tabăra țăranilor. Inarmați cu securi, săbii și ghioage țintuite, țăranii pun pe fugă oastea cavalerilor trufași. Nevoiți să facă concesii, nobilii ajung cu răsculații la o înțelegere, semnată de cele două părți la Cluj— Mănăștur in 6 iulie 1437. Convenția prevedea desființarea dijmei către biserică, restatornicirea libertății de strămutare, dreptul unei adunări generale anuale a țărănimii din Transilvania la Bobîlna, pentru controlul aplicării Convenției și altele.

Dar nobilimea nu și-a respectat cuvîntul ci a urzit în taină planul răzbunării umilințelor suferite. Flacăra războiului se aprinde din nou. La Apatiu, se dă o crîncenă bătălie cu pierderi de ambele părți. Apoi la 6 octombrie 1437 se semnează o nouă convenție, ai cărei termeni sînt mult inferiori față de prima, în ceea ce privește revendicările țăranilor. Și totuși, din nou convenția este călcată. Căpeteniile nobilimii maghiare și ale clerului catolic, împreună cu nobilii secui și sași, încheie la Căpîlna actul denumit Unio Trium Nationum, prin care se consfințea coaliția stăpînilor împotriva maselor asuprite.

Inșelată de două ori, țărănimea romînă și maghiară își dă seama că nu-și va putea cuceri libertatea decît pe calea armelor. Turda, Aiudul și apoi Clujul cad în mîna răsculaților, conduși de Anton cel Mare, țăran ungur din Buda (Budai Nagy Antal) și Mihail Romînul din Vireag.

Nobilii și chiar regele, ce-și vede stăpînirea amenințată trimit în grabă armate numeroase și bine înarmate care ocupă pe rînd Turda, Aiudul și după o lună, Clujul.

Sute de țărani plătesc cu viața dorința lor de libertate. In piețele tîrgurilor, la răscruci de drumuri se ridică spînzurători și ruguri. Anton cel Mare este ucis în chinuri la Cluj, ceilalți conducători ai răscoalei sînt spînzurați pe un deal în apropierea Turdei. Infrîntă, țărănimea cade din nou pradă feudalismului.

Dar flacăra răscoalei mocnea în inimile urmașilor răsculaților de la Bobîlna. Luptele de mai tîrziu ale lui Doja, Horia, Cloșca și Crișan, vor uni pe țăranii maghiari și romîni în lupta pentru o nouă viață, pentru libertate.

*

Au trecut 520 de ani de la răscoala iobagilor de la Bobîlna. Astăzi, cînd pe pămîntul Transilvaniei se statornicește an de an tot mai temeinic socialismul, cînd se înfăptuiește o viață nouă pentru poporul romîn și toate minoritățile naționale, jertfa și pilda răsculaților sînt cinstite cu venerație. Comuna Olpreț care va purta numele de Bobîlna, monumentul înălțat pe locul răscoalei, dovedesc că poporul nostru păstrează pururi vie amintirea luptei comune duse în Transilvania de romîni și maghiari împotriva asupritorilor.

O sarcină de seamă pentru tineret

Sarcina transformării socialiste a agriculturii și a sporirii producției la hectar pune în fața tineretului din sectorul agricol sarcini de răspundere.

In afara școlilor medii tehnice și profesionale, un mijloc eficace de ridicare a cunoștințelor teoretice și practice îl constituie învățămîntul agrozootehnic de masă organizat în unități agricole de stat, cooperatiste și la căminele culturale. Urmînd cursurile agrozootehnice, mulți tineri tractoriști, muncitori în gospodării agricole de stat, colectiviști și țărani muncitori au obținut succese în producție devenind fruntași ai recoltelor bogate. Așa sînt tractoriștii din brigada a cincea de la S.M.T. Seculeni, regiunea Oradea, condusă de Vasile Szilagyi, Valeriu Ciobanu, tractorist la S.M.T. Topraisar, regiunea Constanța, și alții.

Un aport însemnat l-a adus tineretul și în munca de transformare socialistă a agriculturii. Astfel, Ion Trifu din Gilădăul, Ageacai Penzi din Osmeanca, Ion Gîscă din Cerbul de Jos, regiunea Constanța, au primit diploma de onoare a C.C. al U.T.M. pentru succesele obținute în munca de cooperativizare. Rezultate bune au mai obținut și Blagu Marin, Chiriță Marieta și Geană Ion din comuna Galcea, raionul Segarcea, și alții.

Din păcate, nu s-a dat pînă acum o atenție suficientă muncii de atragere a tineretului din sectorul cooperatist și de la sate la aceste cursuri.

Un sprijin însemnat în organizarea învățămîntului agrozootehnic îl pot aduce organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile agricole de stat, S.M.T., unități cooperatiste și de la sate, prin îndrumarea tineretului către aceste cursuri. Tineretul este dornic să se afirme, el îmbrățișează cu ușurință ceea ce este nou și pentru aceasta va trebui ca în perioada de iarnă cînd există mai mult timp liber el să se pregătească. Trebuie discutat cu fiecare tînăr în parte și explicat că este în interesul său și al statului ca el să lucreze mai bine, să producă mai mult, ca el să cîștige mai mult. Este o datorie patriotică a fiecărui tînăr ca însușindu-și tehnica agricolă să fie el însuși un propagandist neobosit în rîndul țăranilor muncitori pentru răspîndirea agrotehnicii avansate și respectarea acestor reguli în practică. Prin exemplul său tineretul trebuie să devină motorul propagării a tot ceea ce este nou în tehnica agricolă, asumîndu-și răspunderea îngrijirii loturilor demonstrative și o bună desfășurare a activității caselor-laborator.

Conducerile unităților agricole de stat și cooperatiste, ale căminelor culturale, cerînd sprijinul organizațiilor U.T.M., vor trebui să se ocupe îndeaproape de acei tineri care dovedesc dragoste de meseria lor și vor să-și ridice nivelul cunoștințelor profesionale, îndrumîndu-i la aceste cursuri. Mulți tineri care și-au ridicat pregătirea profesională sînt astăzi ridicați în conducerea unităților agricole, conduc brigăzi de tractoare, brigăzi și echipe de cîmp din gospodării agricole de stat și gospodării colective, iar alții sînt recrutați pentru diferite școli medii și superioare.

O atenție deosebită va trebui să fie acordată tinerelor fete care au dovedit că știu să muncească obținînd rezultate bune. Zoia Sandu, de la gospodăria agricolă de stat Ștefănești, Ana Popa, de la gospodăria agricolă de stat Valea Călugărească, și altele sînt pildă în această privință.

Nu trebuie considerate terminate sarcinile atragerii tineretului la cursuri o dată cu înscrierea lor la cursuri. Pentru aceasta un rol de seamă îl au cadrele de tineri ingineri și tehnicieni care conduc aceste cursuri. De felul cum se vor apropia ei de tineri, de felul cum le vor explica pe înțelesul lor tainele tehnicii, depinde într-o măsură însemnată succesul acestei acțiuni.

O atenție mare va trebui acordată în acest an legării cunoștințelor teoretice de practică. În acest sens, vor trebui folosite mijloacele existente ca loturi demonstrative, case-laborator cît și alte mijloace ce vor fi considerate necesare pe plan local.

Tineretului îi plac formele atractive de desfășurare a cursurilor. Vor trebui folosite exponate, planșe, diafilme etc. pentru ușurarea înțelegerii celor expuse de lector. Este necesar să se întreprindă acțiunea de popularizare a celor ce frecventează cursurile și chiar acțiuni concrete în cinstea lor ca festivaluri, filme, organizarea loturilor demonstrative pe terenurile lor și altele.

Muncind de la început cu răbdare pentru atragerea tineretului la cursuri, conducerile unităților agricole de stat și cooperatiste și ale căminelor culturale, ajutate de organizațiile de bază U.T.M. vor reuși să-și îndeplinească una din sarcinile lor de răspundere, aceea de a contribui la ridicarea calificării tineretului și la descoperirea de noi cadre pentru conducerea agriculturii noastre.

Ing. DIRJAN CONSTANTIN
din Direcția Propagandă și Presă a M.A.S.

Cine va cîștiga?

Multiplă este activitatea culturală ce se desfășoară la căminul cultural din comuna Boroaia, regiunea Suceava. Foto-reporterul nostru a surprins un aspect din sala clubului. La două mese țăranii muncitori joacă șah.

Cerințe de sezon neîndeplinite

Pe la cooperativa de consum din comuna Radomir, raionul Caracal, m-am abătut pentru cîteva clipe într-una din diminețile răcoroase ale lunii acesteia. Prăvălioara — ce-i drept cam mică — era plină de mușterii. Am intrat în vorbă cu cîțiva dintre ei. I-am întrebat ce părere au despre aprovizionarea cu mărfuri a cooperativei lor. Am aflat o serie de lucruri bune, dar și o seamă de lipsuri. N-am să vorbesc despre lucrurile bune, ci voi căuta să arăt doar unele nemulțumiri ale oamenilor din comună.

Țăranul muncitor Gheorghe Nicolaescu mi-a spus că de cîteva luni de zile bate drumul la cooperativă pentru a-și cumpăra o pereche de cisme de cauciuc. In toamna aceasta uniunea raională n-a trimis cooperativei de consum din Radomir decît două perechi de cisme, în timp ce comunelor vecine acest produs le-a fost repartizat în cantități mult mai mari. Pentru a-și cumpăra cisme, — atît de necesare la sate în vreme de toamnă și iarnă — gospodarii și gospodinele din Radomir trebuie să umble pe la cooperativele din comunele învecinate, sau la oraș.

Alți cîțiva săteni erau nemulțumiți de faptul că la cooperativa din comuna lor nu se găsesc căciuli, treninguri pentru copii, pufoaice, cămăși plușate și *în general produse vestimentare pentru sezonul rece*. Gospodinele mai aveau și ele un „of": nu găsesc papiote de ață. Pentru a procura ață de cusut sînt nevoite să dea suprapreț precupețelor care aduc acest produs de la oraș.

Pe notele de comandă ale cooperativei de consum din Radomir figurează toate produsele susamintite, ceea ce înseamnă că conducerea cooperativei a ținut cont de cerințele consumatorilor. *Președintele cooperativei m-a informat că aceste produse există în cantități suficiente la baza raională de aprovizionare.* Atunci care să fie cauza că la Radomir nu sosesc? Desigur că o defectuoasă repartizare făcută de către baza raională de aprovizionare sau o totală lipsă de respect față de cererile consumatorilor din partea uniunii raionale. Oricare ar fi cauza acestei lipsuri, ea trebuie înlăturată și aceasta cît mai repede.

P. VĂRĂȘTEANU

FRUNTAȘI din S.M.T.-uri și gospodării de stat LA ODIHNA

In frumoasa stațiune Sinaia, unde altădată huzureau fabricanții, moșierii și speculanții, azi își petrec concediul de odihnă mii de oameni ai muncii din fabrici, uzine și de pe ogoarele patriei.

Printre aceștia, la mijlocul lunii noiembrie din acest an, la invitația C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură, au sosit aci să-și petreacă concediul 150 de fruntași din unitățile Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

In aceste zile puteau fi văzuți pe alei, în parcuri, la cinematografe sau la cantinele-restaurant numeroși muncitori din sectorul mecanic al unităților agricole de stat, din zootehnie, de la culturi de cîmp etc., ca, de pildă, Ana Scurtu, mulgătoare la gospodăria de stat Hărman, tractorista Maria Mustață, de la S.M.T. Bechet, regiunea Craiova, Niță Cornel în vîrstă de numai 15 ani, îngrijitor de viței la gospodăria de stat Razvad, Ioan Coss, tractorist la gospodăria de stat Variaș, maistrul Mendorfan Otto de la gospodăria de stat Stupini și alții. Toți cei 150 de fruntași în muncă s-au întîlnit într-una din cele mai frumoase vile din Sinaia, „Vila Caraiman", schimbînd impresii, povestindu-și unii altora despre succesele dobîndite în muncă și legînd astfel trainice prietenii.

Fruntașii din agricultură sosiți la Sinaia și-au propus de altfel să viziteze cît mai multe locuri pitorești, să cunoască cît mai pe deplin frumusețile acestei stațiuni și vecinătățile ei. Chiar din primele zile unii dintre ei au putut fi văzuți urcînd serpentinele la cota 1.400. Printre aceștia au fost tov. Petre Taban de la gospodăria de stat Jimbolia, tractoristul Ioan Chiriboacea de la S.M.T. Bărcănești și alții. Alte grupuri de fruntași au făcut excursii la Stîna Republicii ori la Piscul Cînelui. Nici frigul nu l-a oprit pe o parte din ei să meargă pînă la Polana Țapului, iar de acolo să urce la cascada Urlătoarea.

De la Sinaia, fruntașii din agricultură au plecat să viziteze și Muzeul Doftana. Inapoindu-se a doua zi, la Muzeul Peleș, ei au putut să facă o comparație între viața de huzur a burgheziei exploatatoare și prigoana cruntă la care erau supuși cei mai buni fii ai poporului nostru, comuniștii. Din grupul celor care s-au deplasat la Muzeul Doftana au fost apicultorii Andraș Bela și Dumitru Nenciu de la gospodăria de stat Cluj, Gheorghe Aurelian, tractorist la S.M.T. Pantelimon și alții.

La spectolul dat la Sinaia de ansamblul artistic al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, fruntașii veniți la odihnă au putut fi văzuți în primele rînduri din frumoasa sală a Casei de Cultură. De altfel, ei au luat parte la toate celelalte spectacole prezentate și la cinematografele din Sinaia.

Faptul că le-au fost create atîtea posibilități spre a-și petrece în mod plăcut timpul liber nu l-a oprit pe fruntași să-și împărtășească experiența în producție, ori să se intereseze despre noile realizări din industrie legate de munca lor. Astfel, un grup dintre fruntași s-a întîlnit cu constructorii de pompe de injecții de la uzinele I. C. Frimu-Sinaia, cu care au avut o consfătuire la care și-au dat contribuția tov. Lupșa, mecanic la gospodăria de stat Peștera, Moldoveanu de la S.M.T. Odorhei, Bădan de la S.M.T. Orăștie și alții. După această consfătuire o parte din tractoriști au vizitat uzinele I. C. Frimu.

Dar zilele de concediu au trecut. Și fruntașii în producție din agricultură și-au făcut bagajele, îndreptîndu-și gîndul către locul lor de muncă, din unitățile de unde au venit.

La masa tovărășească de sfîrșit de vacanță, la care au participat și reprezentanți ai C.C. al S.M.A.S. și M.A.S., mulți dintre fruntași au mulțumit partidului nostru drag și guvernului care le-au creat posibilitatea să-și petreacă concediul în condiții minunate, într-o încîntătoare stațiune de odihnă cum e Sinaia.

I. TANASE

Organizarea cercurilor agrozootehnice în raionul Bîrlad

In raionul Bîrlad a avut loc de curînd o ședință de organizare a cercurilor agrozootehnice la care au luat parte 18 directori de cămine culturale, 22 de tehnicieni agronomi comunali, 20 de învățători și profesori. După expunerile tovarășilor Gheorghe Tofan, șeful secției învățămînt și ing. Stamatin I., șeful secției agricole, s-au ținut două lecții model pentru ca lectorii să cunoască felul cum vor trebui predate temele în cadrul cercurilor respective. Apoi s-a dat citire formelor de organizare a cercurilor, care se prezintă astfel: 23 cercuri agrozootehnice în cadrul căminelor culturale, 21 cercuri în cadrul gospodăriilor agricole colective, 21 cursuri cu femeile (cultura legumelor, creșterea păsărilor și a viermilor de mătase), 22 cicluri de conferințe la căminele culturale precum și 2 cursuri trienale anul II la gospodăriile colective din comuna Sîrbi și Mitoc.

Cursurile vor fi frecventate de 2.100 de cursanți.

COSTACHE H. NICOLAE
corespondent

Despăgubiri primite prin ADAS

Numeroși țărani din comuna Ciuperceni, raionul Tg. Jiu ale căror recolte au fost distruse de ploi și grindină au fost despăgubiți de către A.D.A.S. Printre cei despăgubiți se află țăranii muncitori Ion F. Medar, Elena Popescu, Gheorghe Fometescu și alții. In total, A.D.A.S.-ul a achitat în comuna Ciuperceni despăgubiri în valoare de 19.742 lei.

I. SBIRCIOG
corespondent

Știați că...

...în Egipt clocitoarele artificiale sînt cunoscute de cîteva mii de ani? Procedeul acesta străvechi e simplu: pe un strat de lut uscat scos din fluviul Nil sînt întinse ouăle acoperite cu gunoaie și expuse apoi radiațiilor solare. Foarte curînd apar și puii.

...acum cîteva decenii din Japonia se exportau găini uriașe provenite din Manciuria, o rasă puțin cunoscută europenilor. Un cocoș din rasa aceasta uriașă cîntărea 5 kg., iar o găină aproape 4,5 kg. Ouăle acestor găini uriașe ating greutatea de 100—140 grame, pe cînd găinile din rasele cunoscute în Europa dau ouă în greutate medie de 50—60 grame. In schimb, găinile europene de rasă dau pînă la 300 de ouă anual, pe cînd găinile uriașe manciuriene nu dau mai mult de 100 pe an.

...în Republica Chile din America de Sud există o localitate Manaca unde nu plouă cu secolele? Cu cîțiva ani în urmă a căzut o ploaie după o absență de 98 de ani. Locuitorii, cum e lesne de închipuit, s-au bucurat foarte mult. S-a întîmplat însă că animalele au fost foarte speriate de acest „fenomen" meteorologic. Cîinii în special, cînd au căzut primele picături, s-au speriat atît de tare încît s-au ascuns și au început să urle.

...cu ani în urmă fermierului american George Shatuck din Massachutes îi veni gîndul să facă o experiență: în hrana vacilor a introdus și bere. Experiența a dat rezultate foarte bune, fermierul obținînd recordul în producția de lapte și unt. Reclamat de către ceilalți fermieri serviciului sanitar, Shatuck a fost lăsat să-și continue nestingherit experiența, deoarece inspectorul sanitar a declarat că berea nu poate să aibă un efect dăunător asupra laptelui și derivatelor lui.

Inregistrăm știrea de mai sus ca o simplă curiozitate fără să ne încumetăm a o recomanda cuiva!

OAIA CU TREI CAPETE

FOILETON

Dacă ai fi văzut „Oaia cu cinci picioare" ai fi tentat să crezi că titlul articolului de față anunță un nou film, cu celebrul comic francez Fernandel. Așa însă, neavizat, rămîi de-a dreptul surprins: „Cum adică, oaia cu trei capete?" Și oricît de dus ai fi pe la circuri și panorame, obișnuit cu șarpele cu cap de damă, care de la cap la coadă măsoară 15 m și de la coadă la cap 25, nu-ți vine a crede că există undeva pe fața pămîntului o asemenea arătare de apocalips. Și totuși... la cantina secției Șomuz a gospodăriei de stat Șoldănești din raionul Fălticeni s-a gătit în toamna aceasta numai cu carne provenită de la asemenea oi năzdrăvane. Cel puțin așa reiese din factura cu nr. 1360 din 30 octombrie 1957, semnată de Anton Șarlea, secretarul gospodăriei, și Anton Gherasim, responsabilul halei de carne, care aparține de O.C.L. Alimentara Fălticeni și conform căreia au fost primite o oaie de 14 kg și trei capete în greutate de 5 kg.

Astfel de exemple sînt frecvente în relațiile dintre susnumita unitate și întreprinderile pe care le aprovizionează. Se vede treaba că responsabilul acestei hale vrea să intre și el în legendă speculînd calitățile unei oi, care, chiar dacă nu vorbește ca străbuna ei Miorița, se deosebește totuși de celelalte semene prin faptul că are mai multe capete. Mai știi? Numai că pînă ce Anton Gherasim o să-și prelungească numele în eternitate, contemporanii nu-l înțeleg și-i scot renume rău: cică ar face nu știu ce cu marfa de calitate bună. Și pentru ca cele spuse mai sus să nu aibă iz de insinuare, redăm mai jos cîteva declarații.

Tovarășul Vasile Gogoașă, gestionarul cantinei secției Șomuz: „In mod obișnuit carnea pe care o primim de la hala din Fălticeni este de proastă calitate, mai mult oase și căpățîni". *Alexandru Lisandru contabilul gospodăriei:* „Atît responsabilul halei de carne, cît și ajutoarele sale, impun cantinierilor să ridice carne de calitate inferioară, sau condiționează livrarea anumitor mărfuri bune, de altele care lasă foarte mult de dorit în privința calității". *Gheorghe Curcă, Niculae Pîrvan și Dumitru Andrei, muncitori fruntași din gospodărie:* „Mîncăm destul de prost la cantină și aceasta deoarece comitetul de întreprindere, în frunte cu tovarășul Gheorghe Ungureanu, președintele comitetului, nu se preocupă în suficientă măsură, nici de felul cum este aprovizionată cantina, nici de pregătirea hranei".

De unde se vede, că nu numai întreprinderea furnizoare este de vină cînd la cantinele gospodăriei de stat Șoldănești se mănîncă prost, ci și organele de conducere ale unității, care o fac prea... de oaie, acceptînd să li se vîre în oală resturi de carne, chiar dacă sînt resturi, capete și nu picioare sau... cozi!

GH. LEU
după o corespondență de la
IOAN TARNICERU

O CONSFATUIRE plină de învățăminte

De curînd a avut loc în orașul Bacău o consfătuire cu privire la situația creșterii animalelor și perspectivelor de dezvoltare ale șeptelului în această regiune. La această consfătuire au participat numeroși președinți de gospodării colective și întovărășiri, activiști de partid, precum și specialiști în creșterea animalelor.

Din referatul prezentat cu acest prilej de tov. ing. Grigore Stratula, șeful secției agricole regionale, s-au desprins unele realizări de seamă obținute de gospodăriile de stat și colective, precum și de gospodăriile individuale țărănești, în domeniul creșterii animalelor.

Ca urmare a sprijinului acordat în ultimii ani s-au înregistrat în regiunea Bacău succese importante atît în ceea ce privește creșterea, cît și calitatea șeptelului. Astfel, prin organizarea stațiunilor de însămînțări artificiale procesul de ameliorare a raselor de animale s-a intensificat cu mult față de anii trecuți. Rezultate de seamă s-au obținut și în ce privește ameliorarea raselor locale de taurine, ovine, porcine și păsări. Bunăoară, la porcine rasele locale au fost ameliorate aproape în întregime, prin rasa Marele Alb. Față de sectorul individual s-au obținut succese importante și în unele gospodării agricole colective care au dezvoltat ferme de animale. De pildă, sînt demne de subliniat realizările înregistrate în creșterea animalelor de către gospodăriile colective din satul Țibucani, raionul Tg. Neamț, și Horia din raionul Roman.

Datorită dezvoltării fermelor de animale la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Țibucani s-a putut repartiza colectiviștilor în acest an pentru zilele-muncă realizate numai din producția animală suma de 191.414 lei, revenind în medie cîte 7,50 lei pentru una zi-muncă. Asemenea rezultate a obținut și gospodăria colectivă Horia, raionul Roman. Trebuie subliniat însă că deși în regiunea Bacău sînt mari posibilități pentru dezvoltarea și creșterea animalelor aci se constată totuși o dezvoltare necorespunzătoare a șeptelului în ultimii ani. De exemplu, în afară de creșterea oilor la celelalte specii de animale nu s-au realizat prevederile de plan.

O situație îngrijorătoare se întîlnește în unitățile agricole cooperatiste unde în prezent există un număr mult prea mic de animale proprietate obștească.

In ceea ce privește creșterea vacilor de lapte, în afară de raioanele Bacău, Piatra Neamț, Buhuși și Moinești, în restul raioanelor ca Adjud, Zeletin și Roman procentul vacilor de lapte față de efectivul total al taurinelor este de numai 35 la sută, față de 80 la sută cît trebuia a se realiza.

Această situație se datorește în raionul Zeletin în mare măsură și folosirii vacilor la muncile de transporturi. Mai trebuie semnalat pe de altă parte și abuzul unor organe de la bazele O.R.A.C.A. în preluarea tineretului taurin pentru sacrificare. De exemplu, anul trecut, organele O.R.A.C.A. au preluat în cadrul cotelor, achizițiilor și contractărilor 61,40 la sută tineret din totalul taurinelor. Acest fapt a contribuit atît la scăderea numărului total la taurine și vaci cît și la o necorespunzătoare aprovizionare a marilor centre cu carne de vită.

Cît privește gospodăriile agricole colective, în prezent acestora le revine la 100 de ha teren agricol o încărcătură de numai 1,8 capete de vaci față de 6 capete, cît era prevăzut. Sînt raioane ca Zeletin și Adjud unde din cele 7 și respectiv 4 gospodării colective nici o gospodărie nu posedă măcar o vacă de lapte. La fel se prezintă situația și în raionul Bacău, unde se merge pe linia greșită a menținerii boilor de muncă în dauna creșterii vacilor de lapte. Din păcate, se constată aci și o scădere a vacilor de lapte proprietate personală a membrilor colectiviști.

Rezultate necorespunzătoare s-au înregistrat și în ceea ce privește creșterea porcilor și a păsărilor. La porcine, deși s-a realizat numărul de scroafe, după cum era prevăzut în lege, totuși efectivul total de porcine nu s-a îndeplinit. Deși gospodăriile colective au posibilități mari pentru creșterea păsărilor organele agricole de aci n-au reușit să-i convingă pe colectiviști să organizeze ferme avicole. Ca urmare a acestei situații, în gospodăriile colective la 100 hectare teren cereale revin doar 7 păsări în loc de 100 păsări cît este prevăzut a se realiza.

Referatul prezentat a subliniat și situația nesatisfăcătoare privitoare la asigurarea bazei furajere. Intinse suprafețe de pășuni dau aci producții mici neputînd asigura necesarul de iarbă animalelor pe timpul verii.

Din analiza datelor privitoare la posibilitățile de cazare a animalelor în gospodăriile colective se constată de asemenea că față de efectivele de animale existente rămîn spații disponibile. Dacă s-ar popula în mod chibzuit toate aceste adăposturi s-ar putea organiza cel puțin 25—30 ferme de vaci, față de două cîte sînt în prezent, și 10—15 ferme de porci, față de 3 existente, precum și 10 ferme avicole.

Discuțiile purtate în jurul referatului prezentat au scos la iveală marile posibilități nefolosite încă pentru dezvoltarea șeptelului în unitățile agricole socialiste. Pe drept cuvînt această consfătuire a constituit o adevărată școală pentru cei aproape 350 colectiviști, întovărășiți, tehnicieni și activiști de partid.

In încheiere, tov. Gheorghe Duma, șeful secției agrare de la comitetul regional P.M.R., a arătat că discuțiile purtate au subliniat că numai prin folosirea chibzuită a imenselor rezerve furajere, precum și prin practicarea metodelor științifice în zootehnie se poate asigura creșterea și dezvoltarea șeptelului în gospodăriile colective, cît și în întovărășirile agricole și zootehnice.

Ing. T. BILBIIE

EPIGRAMA

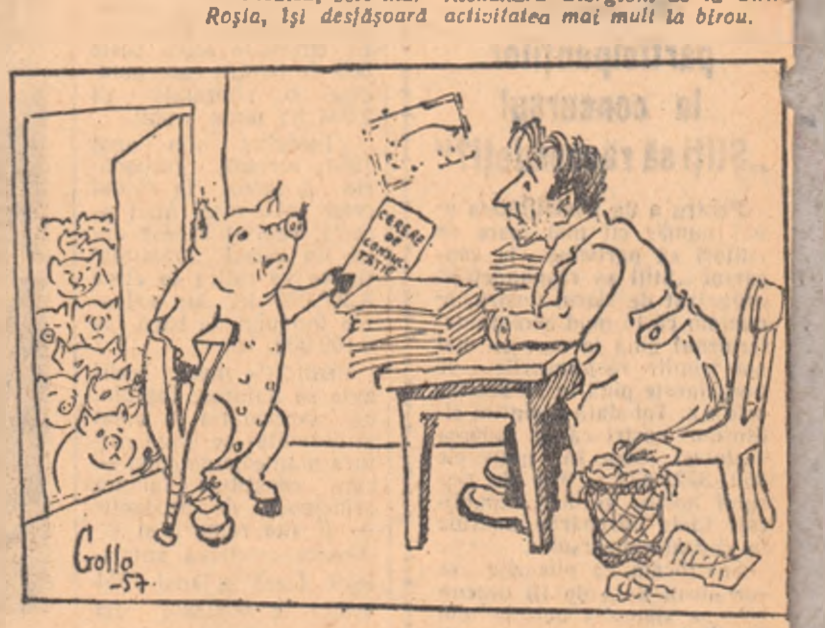
Sfatul popular al comunei Zimbru, raionul Gurahonț, nu se îngrijește să repare drumurile din comună.

Am vrea să știm, de bună seamă
El după-această epigramă
De drumuri or vedea acum,
Ori poate și-or vedea de drum?..

IGOR BLOCK
după o corespondență de la
ION COTOI

LA „CONSULTAȚIE"

Medicul veterinar Alexandru Giorgioni de la G.A.S. Roșia, își desfășoară activitatea mai mult la birou.

MEDICUL VETERINAR:
— Asta-i curată „porcărie"!
De ce venirăți tam-nisam?
Nu vezi ce teancuri de hîrtie
Urgent de „consultat" mai am?!

Desen de GOLLO

Ce l-a convins

Nu degeaba colectiviştii din Valea Cinepii au dat gospodăriei lor denumirea de „Viaţa Nouă". Au vrut să sublinieze şi în acest fel că sînt hotărîţi să înceapă cu adevărat o viaţă nouă.

Odată cu scurgerea vremii, zeci de individuali au devenit membri ai noii familii. Printre aceştia se află şi Constantin Căpriţă. Socotesc că e folositor şi pentru alţi individuali să afle de ce s-a înscris el în gospodărie. Căpriţă a fost mijlocaş. Stăpîn pe 9 ha teren arabil, doi cai, o căruţă şi o prăşitoare. Fratele său Ene a intrat în colectivă acum doi ani. Constantin a refuzat. Astă toamnă Ene a cărat acasă numai cereale peste 10.000 de kg. Nu-l interesa impozitul, furajele pentru animale, rezerva de sămînţă. Era treaba gospodăriei. Peste cîteva zile Constantin privea spre casa nou reparată şi lărgită a fratelui său. Împrejmuită cu gard nou, locuinţa lui Ene era aproape de nerecunoscut.

— Şi doar nici eu n-am lenevit, gîndea Constantin. Cum de nu mi-au rămas în magazie nici 2.000 de kg de grîu şi porumb ?

Ce s-a petrecut în sufletul individualului, ce socoteli şi-a mai făcut — asta n-am mai aflat.

L-am reintîlnit de curînd. Era colectivist. După ce mi-a povestit de ce s-a înscris în gospodărie, a încheiat : „nu lucrez mai puţin decît alţi colectivişti consideraţi fruntaşi. Cînd eram singur mă speteam muncind şi foloasele... să nu mai vorbim !"

V. TASLAOANU
corespondent

Recolte bogate

Cum au obţinut peste 7.000 kg porumb la ha

Comuna Scrioaştea din raionul Roşiori de Vede deţine întreaga suprafaţă agricolă în raza aşazisului pămînt brun-roşcat de pădure.

În primăvară, 28 de familii de ţărani muncitori şi-au unit pămînturile în gospodăria colectivă. Suprafaţa de teren arabil colectivizată a fost de numai 58 de ha.

De la început gospodăria s-a bucurat de toată atenţia şi sprijinul organelor locale. Însuşi tov. Maria Vlădoiu, vicepreşedinte al sfatului popular raional, care este şi inginer agronom, s-a ocupat îndeaproape de lucrările agricole ce s-au desfăşurat în gospodărie.

Pentru cultura porumbului a fost aleasă o parcelă de circa 16 ha., situată chiar pe malul rîului Vedea lîngă pădure.

În primăvară, o brigadă de tractoare de la S.M.T. Odobeasca a lucrat pe ogoarele comunei. Terenul destinat în gospodărie pentru porumb şi floarea-soarelui ogorît în toamnă a fost mai întîi răscolit cu discuitoarele, bine fărîmiţat cu grapa stelată şi netezit, după care s-a trecut la însămînţat după marcator.

Ţinînd seamă de dorinţa colectiviştilor şi de faptul că gospodăria trebuia chiar de la început să exercite o influenţă pozitivă în viaţa comunei întreaga suprafaţă a fost însămînţată cu porumb hibrid.

Se ştie că solurile hibride au o perioadă de vegetaţie mai îndelungată şi căldurile de vară trebuie să surprindă plantele viguroase. Gospodăria luase fiinţă abia la 25 martie. Din această cauză, însămînţarea porumbului a survenit ceva mai tîrziu decît în restul comunei. S-a stăruit totuşi pentru însămînţarea porumbului hibrid.

Odată sămînţa pregătită după recomandările agrotehnice s-a trecut la marcarea terenului. Rîndurile de porumb au fost dispuse aşa fel, ca să se poată asigura lucrul cu prăşitoarea în ambele direcţii.

Porumbul a încolţit repede şi primele două praşile s-au dat cu prăşitoarea. A treia praşila s-a efectuat cu sapa. Mulţi cetăţeni din comună veneau să vadă felul cum era întreţinută tarlaua cu porumb a colectiviştilor.

Deşi în primul an de cultivare a porumbului hibrid, colectiviştii din Scrioaştea au obţinut peste 7.000 kg în medie la ha, o recoltă necunoscută în istoria cultivării porumbului în satele din jur. La ziua-muncă revine cam 16 kg. porumb. Ca urmare a recoltelor mari obţinute de gospodărie şi la celelalte culturi numeroase familii de ţărani muncitori individuali au intrat apoi în gospodăria colectivă.

M. TUDOR
corespondent

Două adunări generale

Am asistat la o adunare generală de la o gospodărie colectivă, adunare care avea rostul să servească de învăţătură altor unităţi cooperatiste. Bine că învăţăceii nu s-au prezentat. Ar fi regretat oboseala unei deplasări, timpul pierdut. Şedinţa la care am asistat numai adunare generală model nu se poate numi. Dar să dau cuvîntul faptelor :

Şedinţa a început cu o întîrziere de cîteva ore. La întocmirea dării de seamă au participat tehnicienii raionului, iar de la gospodăria colectivă doar preşedintele şi socotitorul. Toţi aceşti oameni au întocmit şi proiectul planului de producţie şi al bugetului de venituri şi cheltuieli. Astfel întocmite nu-i de mirare ca nici unul dintre cele 3 documente n-au mulţumit pe colectivişti. Darea de seamă a ocolit lipsurile din activitatea gospodăriei. Din cuvîntul colectiviştilor am putut afla că ovăzul a stat 40 de zile secerat şi nestrîns în căpiţe, că sfecla furajeră, neţiind depozitată, se strică, că lucerna n-a fost încă treierată şi gospodăria va putea pierde, dacă mai întîrzie lucrarea, vreo 10.000 lei.

În planul de producţie pe anul următor se prevăd recolte extrem de mici la hectar. Producţii ca 1.500 kg. la porumb, 600 kg la floarea-soarelui, 600 kg la ovăz pot fi obţinute în condiţiile de sol ale gospodăriei fără nici o greutate. În planul de producţie nu s-au prevăzut decît suprafeţe infime pentru culturi ca sorgul care dă rezultate bune prin partea locului, aducînd venituri mari.

Şi-n planul de venituri şi cheltuieli sînt multe lipsuri. O bună parte din veniturile băneşti vor proveni din activităţi neagricole. Din ferma de animale, de altfel neînsemnată ca greutate economică, se vor realiza, potrivit planului, venituri ce sînt cu mult sub posibilităţile actuale. Astfel, s-a planificat ca de la fiecare scroafă fătătoare să se obţină anual numai 10 purcei care să fie vînduţi la 6—8 săptămîni după naştere cu circa 100 de lei bucata. În mod obişnuit, gospodăria obţine de la fiecare scroafă în 2 fătări peste 20 de purcei. Tot pe linia aceasta se încadrează şi faptul că de la un hectar de legume s-a planificat obţinerea unui venit bănesc de 1.000 lei.

Merită spus că membrii gospodăriei au obiectat împotriva multor prevederi ale proiectului de plan, dar, din păcate, nu s-a prea ţinut seama de părerile lor. Puţine din ele şi-au găsit locul în plan. De aceea, planul de producţie şi bugetul de venituri şi cheltuieli ale gospodăriei colective din Crăguieşti, raionul Tr. Severin, trebuie refăcute şi aduse din nou în discuţia colectiviştilor.

Am avut ocazia să merg puţin mai tîrziu în gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din raionul Strehaia. Şi acolo se ţinuse cu o zi mai înainte o adunare generală model. Se pare, după cîte mi-am dat seama din cercetarea dării de seamă, a planului de producţie, a bugetului şi a procesului verbal, că adunarea generală nu a fost într-adevăr model. Şi aici se pot face însă obiecţii. Mă voi mărgini doar la una : la cîmp vor lucra 77 de oameni care vor consuma într-un an 5.653 de zile-muncă. La ferma zootehnică mixtă vor lucra 3 oameni pentru care s-au planificat 1.895 de zile-muncă. Socotiţi şi veţi afla că pentru cei care vor îngriji animalele revin în medie de om 632 de zile-muncă şi numai 73 pentru colectivistul care lucrează la cîmp !

În planul de producţie mai sînt şi alte greşeli de felul acesta. Ele trebuie îndreptate urgent. Altfel nu există garanţia că procesul de producţie se va putea desfăşura bine în viitorul an agricol.

M. BROŞTEANU

Fiecare hantru mai ieftin cu 23,23 lei

Colectivul de mecanizatori de la S.M.T. Sihlea, regiunea Ploeşti, s-a străduit în acest an să execute un volum mult mai mare de lucrări ca cel din anul trecut. În acest scop, fiecare brigadă a urmărit cu perseverenţă nu numai să îndeplinească, dar să şi depăşească sarcinile de plan. Astfel, în campania de primăvară, faţă de cei 3.835 hantri planificaţi, au fost realizaţi 5.692 hantri. În perioada lucrărilor de vară s-au executat 6.427 hantri faţă de cei 5.764 hantri planificaţi, iar în toamnă, planul de 7.924 hantri a fost îndeplinit şi depăşit încă de la 5 noiembrie. La data de 10 noiembrie, planul anual de producţie de 17.523 hantri (care a fost realizat încă de la 20 octombrie) fusese depăşit cu 2.866 de hantri.

La 1 noiembrie, preţul de cost al hantrului la S.M.T. Sihlea era de numai 92,77 lei faţă de cel planificat de 116 lei obţinîndu-se, după cum se vede, o reducere de 23,23 la fiecare hantru.

Ceea ce merită să fie subliniat în mod deosebit e că depăşirile de plan înregistrate la această staţiune nu s-au obţinut în dauna calităţii lucrărilor. Dimpotrivă. Despre buna calitate a lucrărilor executate pe ogoarele gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole vorbesc cu prisosinţă recoltele bogate obţinute în raza de activitate a S.M.T.-ului. Astfel, gospodăriile colective „A. I. Suvorov" şi „Iosif Ranghet" din comunele Slobozia Bradului şi Ciorăşti, de pildă, au recoltat în medie cîte 1.650 şi respectiv 1.750 kg. grîu la ha. Întovărăşirea „Octombrie Roşu" din Pueşti a obţinut o producţie de 4.100 kg porumb la ha, iar întovărăşirea „N. Bălcescu" din Mihalceani 38.000 kg sfeclă de zahăr la ha.

Recoltele bogate obţinute au contribuit la atragerea unui număr tot mai mare de ţărani muncitori în cele 4 gospodării colective şi 36 de întovărăşiri deservite de S.M.T. Sihlea.

Cum au reuşit mecanizatorii acestei staţiuni să-şi depăşească sarcinile de producţie şi să ieftinească în procent atît de mare preţul de cost al hantrului ?

În primul rînd trebuie arătat că încă înainte de începerea muncilor agricole de primăvară, o preocupare principală a personalului agronomic, în frunte cu tov. ing. Valerian Druţă, agronomul şef al staţiunii, a fost asigurarea prin contractări a unui volum de lucrări corespunzătoare capacităţii de producţie al celor 46 de tractoare şi restului de utilaj agricol.

Dotarea celor 6 brigăzi şi unei grupe de tractoare cu tot utilajul necesar care să permită efectuarea unui volum complex de lucrări agricole, ca şi repartizarea lor pe aceleaşi terenuri pe care au lucrat şi în anul trecut, a constituit de asemenea o preocupare de seamă a conducerii staţiunii. Aceasta a permis să se realizeze o mai strînsă colaborare între mecanizatori şi colectivişti şi întovărăşiţi. S-a asigurat totodată buna cunoaştere de către mecanizatori a terenurilor deservite şi aplicarea unei agrotehnici diferenţiate, în funcţie de felul şi structura fiecărei parcele în parte.

Din experienţa S. M. T. Sihlea în reducerea preţului de cost

Folosirea integrală a capacităţii de lucru a tractoarelor prin aplicarea celor mai înaintate metode de muncă (graficul orar, cupluri de maşini şi agregate complexe etc.) au contribuit ca numeroşi tractorişti să-şi depăşească cu mult sarcinile de plan.

Ştiut fiind cît de mult pot contribui economiile de combustibil la reducerea preţului de cost al lucrărilor mecanizate, conducerea staţiunii, îndrumată de organizaţia de partid, i-au învăţat pe mecanizatori să îngrijească cu atenţie maşinile cu care lucrează, să respecte itinerariile de deplasare şi să reducă la maximum deplasările în gol. Respectîndu-se cu stricteţe toate regulile de alimentare şi îngrijire a tractoarelor a fost posibil ca pînă în prezent să se obţină importante economii de carburanţi : peste 20.000 kg. de motorină, 500 kg. de benzină de pornire, aproape 7.000 kg ulei, vaselină şi valvolină.

La S.M.T. Sihlea o luptă susţinută s-a dus şi pentru reducerea cheltuielilor de reparaţii. Prin executarea la timp a îngrijirilor tehnice zilnice şi periodice, mulţi tractorişti au reuşit să prelungească durata de funcţionare a tractorului între două reparaţii. În staţiune sînt bine cunoscute brigăzile a IV-a şi a II-a (condusă de şefii de brigadă Cazan Constantin şi Stănescu Gh.) care şi-au realizat cu regularitate planurile de producţie, tocmai datorită faptului că respecta întru totul normativul de îngrijiri tehnice. Însemnate economii de piese de schimb a făcut tractoristul Milu Radu, care de la 1 iulie 1956 şi pînă la 10 noiembrie 1957 a realizat 1.068 hantri cu K.D.-ul său, fără reparaţii generale. Îngrijindu-şi tractorul „ca la carte" el i-a făcut doar trei îngrijiri I 3 şi I 4, în loc de 4—I 3,2—I 4 şi 2 reparaţii generale, economisind astfel peste 22.000 lei.

De la începutul anului şi pînă acum staţiunea a obţinut economii globale (carburanţi, piese etc) în valoare de 443.727 lei.

Deosebit de important rămîne faptul că la S.M.T. Sihlea s-a redus mult numărul reparaţiilor grele, aceasta fiind o consecinţă a stabilităţii cadrelor de mecanizatori, în sensul că aceştia nu au mai fost schimbaţi de pe o maşină pe alta.

Dar reducerea preţului de cost nu este o preocupare numai a conducerii staţiunii, ci constituie un obiectiv permanent al întrecerii socialiste în care sînt antrenaţi toţi mecanizatorii. Tot atît de important este şi faptul că conducerea staţiunii analizează periodic preţul de cost al hantrului şi ia măsuri pentru îndreptarea lipsurilor acolo unde se mai constată oarecari depăşiri la consumul de carburanţi, piese şi materiale etc.

I. LEŞEANU

UN NOU GRAJD la colectiva din Moreni

Colectiviştii din Moreni, raionul Negru Vodă, dau din an în an o dezvoltare tot mai mare sectorului zootehnic, izvor de însemnate venituri.
În fotografie : *cel de al doilea grajd construit de ei în ultimii ani.*

De vorbă cu un individual în ziua împărţirii veniturilor

N-au fost cuvîntări, nici cîntece, nici jocuri. Bucurie în schimb a fost multă. Cîtă nu încăpea în inimi. Era o bucurie trainică, pornită dinlăuntrul fiecărui om. Socotelile anului agricol fuseseră încheiate : se împărţeau produsele. Bucuroşi erau colectiviştii. Culeseseră roade bogate — 2.060 kg de grîu, 5.800 kg de porumb la hectar — iar veniturile erau pe măsura producţiei : mari. M-aş fi aşteptat ca pe feţele ţăranilor cu gospodării individuale să zăresc o umbră de tristeţe. Dar, de unde ! Şi ei erau veseli. Veseli de-adevăratelea, fără să se prefacă. Vedeau cît duc acasă colectiviştii harnici, se gîndeau că ei, individualii, au de 2—3 ori mai puţine produse şi totuşi se bucurau.

— Curios lucru, mi-am zis şi am căutat să stau de vorbă cu unul dintre individuali.

Drept răspuns Traian Mormodol mi-a arătat cererea de înscriere în gospodărie. Privirea nu şi-o deslipea însă de uşa magaziei unde Dumitru Tudoroniu vîrfuia în căruţe porumbul ce i se cuvenea pentru cele 331 de zile-muncă. Mi-am îndreptat şi eu privirile într-acolo şi am înţeles fără să-l mai întreb pe Mormodol de ce erau bucuroşi individualii. De ce în perioada cît a împărţit produsele gospodăria s-a mărit cu încă 24 de familii. Înţelegerea aceasta deplină m-a făcut să consider fără rost confirmarea lui Mormodol.

Însemnări

— Uite, carele cu porumb şi grîu duse acasă de Dumitru şi de alţii ne-au risipit îndoielile...

Am reţinut doar regretul :

— Păcat că Dumitru stă aproape. Carele astea ar trebui purtate prin tot satul. Cîte îndoieli n-ar mai risipi...

Dumitru Tudoroniu lucrează în brigada de cîmp a gospodăriei colective din Corcova, regiunea Craiova. El n-are cele mai multe zile-muncă. Alţii — nu le-am notat numele — îl întrec. Tudoroniu a primit de la gospodărie : 1.159 kg de grîu, 2.648 kg de porumb, 2.317 lei şi mari cantităţi de lînă, brînză, morcovi, ceapă şi alte zarzavaturi. Produsele le-a primit treptat, pe măsură ce se recoltau sau avea nevoie de ele (unele zarzavaturi la începutul toamnei, pentru a le conserva), dar nu mai înainte ca gospodăria să-şi achite obligaţiile contractuale.

La gospodăria colectivă din Corcova s-au împărţit produsele. Nu toate. Vinul şi ţuica nu s-au dat încă. Colectiviştii au hotărît ca gospodăria să-şi achite mai întîi sarcina de vînzare către stat. Este o hotărîre înţeleaptă.

M. HOBIŢAN

La gospodăria de stat „Justin Georgescu"

Brigăzi de cîmp permanente

Sînt gospodării de stat care, exceptînd brigăzile de mecanizatori, îşi bazează activitatea în sectorul vegetal numai pe munca sezonierilor. Lucrul acesta poate fi posibil în anumite regiuni. Dar el comportă riscuri. Se poate întîmpla uneori ca achiziţionarea braţelor să întîrzie dintr-un motiv sau altul. Este de asemenea posibil ca starea timpului sau un alt factor extern să grăbească momentul începerii unei anumite lucrări. Şi într-un caz, şi în celălalt se simte nevoia de a avea în permanenţă la îndemînă un număr de braţe cu care să faci faţă nevoilor de moment. De aceea, multe gospodării au trecut şi în sectorul vegetal la organizarea de brigăzi, sau cel puţin de nuclee, permanente.

Pînă în 1953, gospodăria de stat „Justin Georgescu" din raionul Călmăţui a mers pe principiul brigăzilor de cîmp nepermanente. Unele condiţii locale — suprafaţa relativ mică, parc de maşini dezvoltat şi mînă de lucru numeroasă în satele învecinate — i-au permis să achiziţioneze destul de uşor un număr suficient de sezonieri cu care să facă faţă lucrărilor agricole. Din 1953 încoace însă situaţia s-a schimbat. Suprafaţa gospodăriei s-a mărit de la 2.000 de ha la 6.900 de ha. De bună seamă că şi numărul maşinilor a devenit mai mare. Dar creşterea lui nu s-a putut face dintr-odată, astfel încît la un moment dat s-a produs un oarecare dezechilibru între nevoile de lucru şi posibilităţile parcului de maşini. Restabilirea acestui echilibru cerea neapărat folosirea unui supliment de muncă manuală. Dar în aceeaşi perioadă s-a intensificat şi ritmul transformării socialiste a agriculturii în raion, fapt care a dus la o scădere simţitoare a posibilităţilor de recrutare a sezonierilor. Toate acestea au determinat conducerea gospodăriei să organizeze brigăzi de cîmp permanente, asigurîndu-şi astfel executarea la timp şi în bune condiţii a lucrărilor.

Desigur că numărul muncitorilor permanenţi din brigăzile de cîmp nu este în măsură să satisfacă cerinţele perioadelor de vîrf în anumite campanii. Sîmburele unei brigăzi permanente de cîmp la gospodăria de stat „Justin Georgescu" este alcătuit din 15—20 muncitori. (Mai mare nici n-ar putea fi, deoarece gospodăria nu este în măsură să dea de lucru în timpul iernii unui număr mai însemnat de muncitori manuali). Dar el constituie un element permanent cu care conducerea gospodăriei poate interveni la lucrările urgente. Iar în campanii, atunci cînd volumul şi ritmul lucrărilor cresc, efectivele brigăzilor de cîmp se completează cu sezonieri, ajungînd să aibă cam 60 de oameni fiecare.

Sistemul brigăzilor permanente are şi alte avantaje. În primul rînd, lucrînd pe aceleaşi parcele, oamenii ajung să cunoască solul, natura şi fertilitatea lui, posibilităţile de a-l munci mai bine şi mai cu folos. În al doilea rînd, colaborînd mereu cu aceeaşi brigadă de mecanizatori, brigada de cîmp stabileşte cu aceasta o mai strînsă legătură.

Din cele arătate pînă aici s-ar putea deduce că lucrurile sînt foarte simple. Avem nevoie de brigăzi permanente ? Angajăm oameni şi gata. Numai că situaţia e ceva mai complicată decît se pare. Ca să-ţi poţi asigura braţele de muncă necesare, trebuie mai întîi să creezi oamenilor condiţii favorabile de muncă şi de trai, precum şi bune posibilităţi de cîştig. Cu alte cuvinte, este necesar să-i atragi pe om, să-l legi de gospodărie, să-l cointeresezi.

În această privinţă, gospodăria de stat „Justin Georgescu" a avut o situaţie grea. Fiind aşezată în plin cîmp şi destul de departe de satele înconjurătoare, se punea neapărat problema creării unui fond propriu de locuinţe pentru muncitori. Această problemă este în prezent rezolvată. Gospodăria a construit un număr de 24 de apartamente tip şi a mai amenajat încă 15 clădiri existente. 12 din cele 39 de apartamente sînt locuite de personal tehnic-administrativ, iar 27 au fost repartizate muncitorilor din diferite sectoare : mecanic, zootehnic, agricol.

În numărul muncitorilor permanenţi din brigăzile de cîmp intră şi o serie de locuitori ai satelor învecinate : Viziru, Însurăţei, Lişcoteanca, Rubla etc. Pentru ei gospodăria dispune de locuinţe comune, bine amenajate, unde oamenii stau de luni şi pînă sîmbătă, cînd sînt transportaţi acasă cu autocamioanele gospodăriei. Ei au la dispoziţie o masă bună şi destul de ieftină la cantină, bae cu duşuri la centrală şi la secţia Lişcoteanca, bibliotecă, club etc. În acest fel, oamenii se simt bine şi muncesc cu tragere de inimă.

Dar ceea ce face să crească şi mai mult zelul muncitorilor manuali sînt posibilităţile de cîştig pe care le au. În afară de plata în acord care li se dă, membrii brigăzilor de cîmp care depăşesc producţia primesc însemnate premii. În anul 1955, secţia Lişcoteanca a premiat pe cei 54 muncitori din brigăzile permanente ale ei cu 32.252 kg cereale şi 106.841 lei. Muncitorul Ion Craioveanu a primit atunci 600 kg cereale şi 2.022 lei peste salar. Alţi muncitori s-au bucurat de asemenea de premieri, în raport cu munca depusă şi cu depăşirea avută. Iar anul acesta, numai în urma depăşirilor de plan obţinute la cultura grîului, le-a revenit muncitorilor din brigada lui Dobre Brezuică suma de 54.696 lei, iar celor din brigada lui Bejan Budur 28.127 lei. După cum se vede, condiţiile de viaţă şi posibilităţile de cîştig sînt dintre cele mai atrăgătoare. Aceasta îi îndeamnă pe mulţi muncitori sezonieri să se stabilească în preajma gospodăriei şi să devină salariaţi permanenţi ai ei. Pe de altă parte, gospodăria îşi asigură în felul acesta numărul de muncitori permanenţi de care are nevoie.

NICOARA COSAŞU

PLANURI de VIITOR

Seară de toamnă tîrzie. Vîntul umed ce suflă dinspre mare izbindu-se în geamuri le face din cînd în cînd să zăngăne. Într-o odăiţă a sediului gospodăriei colective din Viişoara s-au strîns mai mulţi oameni. Discută cu voci domoale. La o măsuţă acoperită cu postav roşu stă Ion Mihai, preşedintele gospodăriei, un om voinic, cu o faţă rumenă. Alături de el, Tudor Grosu, brigadierul zootehnic al gospodăriei şi secretar al organizaţiei de bază. Mai sînt aici membri ai consiliului de conducere, brigadierii de cîmp, şeful echipei de construcţii. La un colţ al mesei stă un om mărunţel, subţiratic, care răsfoieşte atent într-un carneţel cu note. E Vasile Velicu, inginerul agronom al gospodăriei. Învăluiţi în fumul vînăt-albăstrui al ţigărilor, oamenii ascultă atenţi cele spuse de inginerul agronom.

— Vasăzică, din cele 2.800 ha cîte are gospodăria, 1.100 le-am însămînţat cu grîu şi 100 cu orz. Asta înseamnă aproape jumătate din suprafaţa arabilă. Acum, cînd tot satul e colectivizat, trebuie să chibzuim astfel treburile, încît oamenii să simtă în viaţa lor cît de avantajoasă este munca în comun. Iată ce propuneri am.

Cu voce domoală, inginerul a expus în faţa celor prezenţi măsurile ce trebuie luate pentru sporirea producţiei agricole în viitorii ani.

Gospodăria a obţinut în anul acesta o producţie de 1.370 kg grîu la hectar, depăşind cu 170 de kg producţia planificată. Colectiviştii trebuie să facă totul pentru ca în 1958 să strîngă o recoltă de grîu cel puţin tot atît de bună.

— Asta-i situaţia cu grîul — a tras concluziile preşedintele gospodăriei colective. Eu propun să discutăm despre lipsurile pe care le-a avut planul nostru de producţie pe anul 1956—1957 ; şi să ne gîndim de pe acum la măsurile pe care trebuie să le luăm pentru a întocmi pentru anul viitor un plan de producţie mai bun, ţinînd seama de posibilităţile gospodăriei noastre, de condiţiile naturale pe care le avem.

Cu chibzuiala unor buni gospodari, colectiviştii şi-au spus amănunţit părerea asupra celor discutate. Din 1950, cînd a luat fiinţă gospodăria, ei au primit în general cantităţi mari de produse. Bani însă au primit cam puţini. Abia în anul acesta li s-a cuvenit o sumă mai mare — 5 lei la ziua-muncă pe trimestru. Nu-i puţin, dar li se pot repartiza şi mai mulţi bani. Pentru aceasta este nevoie să se mărească suprafaţa însămînţată cu porumb de la 400 la 800 de ha. O simplă socoteală arată cît de avantajoasă este cultivarea porumbului. Din cei 800.000 lei venit bănesc realizat de gospodărie în 1957, 400.000 lei sînt realizaţi din sectorul zootehnic. Sporind suprafaţa însămînţată cu porumb, se rezolvă 2 probleme mari : pe de o parte se asigură planta premergătoare pentru grîu, iar pe de altă parte, se poate dezvolta creşterea animalelor de producţie şi în primul rînd a porcilor. În anul 1957, gospodăria a livrat statului 30 de porci în greutate de 120 kg fiecare. Mărind suprafaţa însămînţată cu porumb, în anul viitor va putea contracta cel puţin 50 de porci, sporind astfel simţitor veniturile.

Propunerile preşedintelui au fost călduros susţinute de majoritatea celor prezenţi.

Luînd cuvîntul, Tudor Grosu, brigadierul zootehnic, a făcut şi el multe propuneri preţioase.

Faţă de posibilităţile gospodăriei, numărul de 1.100 de oi este prea mic. Veniturile realizate în anii din urmă din creşterea oilor sînt destul de însemnate. Numai în anul acesta, colectiva a livrat statului 1.500 kg de lînă, 1.000 kg de brînză şi 100 miei. Banii primiţi pe produsele livrate au venit tocmai cînd colectiviştii aveau mai multă nevoie de ei.

Cei prezenţi au hotărît să propună adunării generale sporirea numărului de oi, în anul care vine, la 2.500 — atît prin prăsilă cît şi prin cumpărarea a 200 de capete.

Discuţiile au continuat pînă noaptea tîrziu. Oamenii au ajuns la concluzia că greşit au introdus pînă acum în fiecare an în planurile de producţie cultura muştarului şi a inului pentru ulei.

— Avem nevoie şi trebuie să cultivăm plante tehnice industriale — spunea brigadierul fruntaş Constantin Zamfir. Însă nu din acelea care le însămînţăm şi nu produc nimic sau aproape nimic. Anul acesta noi am făcut o experienţă interesantă. Am semănat 3 hectare cu sfeclă de zahăr şi am obţinut o producţie de 85.000 kg sfeclă, adică aproape 3 vagoane la hectar. Eu propun să înlocuim cultura inului şi a muştarului cu sfeclă de zahăr şi cu floarea-soarelui. Inginerul agronom îşi nota atent propunerile făcute de brigadier. El era de acord cu aceasta.

Puţină vreme a trecut şi, cu învoirea adunării generale, planul de producţie a început să prindă viaţă.

Gospodăria a cumpărat de pe acum 100 de oi, 80 de raţe, aproape 100 de gîşte. Sînt aproape gata arăturile de toamnă pentru cele 800 hectare care anul viitor vor fi însămînţate cu porumb. Inginerul agronom al gospodăriei a plecat în regiunea Ploeşti pentru a prelua o parte din puieţii pe care-i vor planta în toamna aceasta şi în primăvară pentru a ajunge ca livada gospodăriei să aibă 28 ha. Alte propuneri şi hotărîri luate în noaptea aceea urmează a fi discutate în adunarea generală a colectiviştilor pentru a fi incluse în planul de producţie pe anul 1958.

M. COLESNIC

PE CALEA DEZVOLTĂRII MULTILATERALE

Roadele dezvoltării sectorului zootehnic

Văzînd avantajele ce le pot obţine, numeroase gospodării colective din comunele raionului Satu Mare au dezvoltat simţitor în cursul ultimilor 2—3 ani sectorul zootehnic. Astfel, în timp de 9 luni din anul curent, cele 31 gospodării colective din raion au obţinut numai din sectorul zootehnic venituri în valoare de 3,7 milioane lei, reuşind să împartă colectiviştilor importante sume de bani. 40—50 la sută din totalul veniturilor băneşti realizate de gospodăriile colective din Răteşti, Oar, Ambud, Iazuri etc. au fost obţinute din sectorul creşterii animalelor. Datorită acestui lucru, colectiva din Răteşti, care posedă aproximativ 400 de animale de producţie, a împărţit colectiviştilor două avansuri în valoare de 8 lei la o zi muncă, iar cea din Oar avansuri în valoare de 7 lei.

Ca dovadă a grijii pe care gospodăriile colective din raionul Satu Mare o acordă dezvoltării continue a creşterii animalelor este şi faptul că pînă în prezent în aceste unităţi au fost însilozate 1.991 tone furaje, faţă de 1.715 tone însilozate în 1956 şi de 1.573 tone în 1955.

Prima fermă de păsări

În anul 1955, la gospodăria agricolă colectivă din Lazuri a fost înfiinţată prima fermă avicolă din sectorul socialist-cooperatist al raionului. Colectiviştilor din Lazuri nu le pare rău că sînt pionieri în această privinţă. Prin aceasta ei au oferit un bun exemplu colectiviştilor din raion ; totodată ferma avicolă le aduce însemnate beneficii. În prezent această colectivă cu numai 68 de familii şi o suprafaţă de 274 de hectare posedă 262 găini ouătoare şi 850 pui. În cursul anului acesta ferma de păsări a adus un venit de peste 160.000 lei. Avansurile băneşti împărţite colectiviştilor au ajuns la peste 6 lei la ziua-muncă.

117.000 lei numai din întreprinderi anexe

Colectiviştii din comuna Nicula sînt bine cunoscuţi în tot raionul pentru hărnicia şi priceperea lor în diferite meşteşuguri. Această gospodărie posedă o serie de întreprinderi anexe, între care atelierele de tîmplărie, rotărie, fierărie şi de confecţionat mături. Încheind un contract cu organele U.R.C.C., gospodăria a realizat anul acesta numai de pe urma confecţionării de mături venituri băneşti în valoare de 76.777 de lei, iar de pe urma tuturor lucrărilor executate în ateliere aproximativ 117.000 lei, adică peste 50 la sută din totalul veniturilor băneşti obţinute pînă acum. În prezent, harnicii meseriaşi ai colectivei contribuie prin munca lor la electrificarea întregii comune.

GH. ADAM

RÎPILE VOR ÎNVERZI

O echipă de silvicultori din regiunea Galaţi delimitează sectoarele unde, conform planului stabilit în cadrul campaniei de împăduriri, vor fi plantaţi puieţii.

PENTRU PACE și coexistență pașnică

Interviul acordat de N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., ziariștilor americani W. R. Hearst — junior, F. Connif și R. Considine a stîrnit — prin actualitatea problemelor ridicate — un viu interes în rîndul opiniei publice mondiale.

Răspunsurile limpezi, precise ale tovarășului Hrușciov au dovedit odată mai mult că principiul leninist al coexistenței pașnice constituie baza neclintită a politicii externe a Uniunii Sovietice. Răspunzînd unei întrebări cu privire la așa-zisul „ton aspru" al Declarației partidelor comuniste și muncitorești, N. S. Hrușciov a arătat că din Declarație se vede limpede că partidele comuniste și muncitorești consideră lupta pentru pace ca sarcina lor primordială, că aceste partide vor lupta pentru a asigura coexistența pașnică a țărilor cu orînduiri de stat, politice și sociale diferite. Nici o nuanță de asprime sau de neprietenie la adresa Statelor Unite ale Americii nu este cuprinsă în Declarație. In ea se spune însă lămurit că în prezent cea mai importantă sarcină în întreaga lume este lupta pentru apărarea păcii, că partidele comuniste și muncitorești năzuiesc spre acțiuni comune pe scara cea mai largă cu toate forțele iubitoare de pace, cu toți cei care nu vor război. In prezent însă în S.U.A. se ațîță o adevărată isterie războinică. Prin zarva în jurul amenințării la război din partea Uniunii Sovietice se urmărește să se sporească impozitele, să se arunce pe umerii poporului noi poveri, să se dezvolte și mai mult industria militară pentru a obține profituri cît mai mari. S-a mers pînă acolo chiar încît cercurile reacționare din S.U.A. au interpretat lansarea sateliților în Uniunea Sovietică ca o amenințare la adresa S.U.A. Adevărul este însă că Uniunea Sovietică nu amenință S.U.A., ci dorește să trăiască cu această țară, ca și cu toate celelalte, în pace și prietenie. Principalele eforturi ale Uniunii Sovietice vor fi îndreptate spre cîștigarea întrecerii în dezvoltarea economiei, pentru ca într-un termen istoric scurt să depășească Statele Unite ale Americii. Aceasta va convinge și mai mult pe toți oamenii despre superioritatea sistemului socialist asupra sistemului capitalist.

Este limpede că Uniunea Sovietică nu va începe un război dacă nu va fi atacată, a spus — răspunzînd unei alte întrebări — N. S. Hrusciov. In domeniul creării unor noi tipuri de arme, U.R.S.S. a depășit S.U.A. cu mult. Dacă va începe un război — dezlănțuit de cercurile agresive din S.U.A. — acesta va fi în primul rînd un mare dezastru pentru popoarele țărilor pe ale căror teritorii se află baze americane și de pe care S.U.A. intenționează să lovească Uniunea Sovietică, cum și țările de democrație populară. In al doilea rînd, războiul — dacă va fi dezlănțuit — se va desfășura nu numai în Europa, Asia și Africa, ci va cuprinde imediat teritoriul Statelor Unite ale Americii, deoarece în prezent rachetele balistice intercontinentale dau posibilitatea de a lovi o țintă în orice regiune a globului pămîntesc.

Noi știm — a spus N. S. Hrușciov — că războiul nu este dorit de oamenii muncii din America, ci de marii monopoliști care se îmbogățesc de pe urma cursei înarmărilor și caută să ațițe „războiul rece", politică deosebit de primejdioasă. U.R.S.S., credincioasă politicii sale de pace, cheamă însă Statele Unite la o întrecere pașnică, aceea de a produce mai mult unt, carne, îmbrăcăminte, încălțăminte, de a construi mai multe locuințe, de a fabrica mai multe mărfuri care ajută la ridicarea nivelului cultural și la îmbunătățirea vieții oamenilor.

Sîntem convinși — a spus N. S. Hrușciov — că toate țările trebuie și pot să coexiste în mod pașnic. Felul în care se va dezvolta fiecare țară este o problemă internă a poporului respectiv. Dar atît țările socialiste cît și cele capitaliste există pe aceeași planetă. Intre ele există legături multilaterale în domeniul economiei, culturii, transportului etc. Aceste țări pot trăi în pace între ele numai pe baza principiilor coexistenței pașnice, neamestecului reciproc în treburile interne.

In încheiere, răspunzînd unei întrebări în legătură cu posibilitatea de a se organiza Jocurile Olimpice la Moscova în 1964, N. S. Hrușciov a spus că oamenii sovietici vor primi bucuroși ca oaspeți pe participanții la Jocurile Olimpice. Porțile noastre sînt ospitalier deschise tuturor oamenilor de bună credință, ceea ce nu se poate spune despre S.U.A., unde autoritățile americane se tem, după cît se pare, să permită intrarea cetățenilor sovietici.

SATELIȚII ARTIFICIALI AI PĂMÎNTULUI ȘI ZBORURILE INTERPLANETARE

Acum, cînd în jurul globului pămîntesc zboară cu o uriașă viteză cei doi sateliți artificiali lansați de Uniunea Sovietică, a crescut, cum era și firesc, interesul față de pașii următori ce se vor face în problemele legate de zborurile interplanetare.

Lansarea primilor doi sateliți sovietici marchează numai un început. Programul cercetărilor științifice din straturile superioare ale atmosferei și din spațiul cosmic apropiat de Pămînt este atît de vast, încît după sateliții Nr. 1 și Nr. 2 vor urma în scurtă vreme alții, ce se vor număra cu zecile, iar mai tîrziu poate chiar cu sutele.

In afară de observațiile geofizice, astrofizice și de alte observații, sateliții artificiali ai pămîntului, echipați cu diferite aparate, se vor folosi pentru studierea schimbărilor la care sînt supuse diferite materiale în spațiul cosmic. Aceste observații ne vor ajuta să creăm materiale mai bune pentru rachete și pentru laboratoarele cosmice.

Date deosebit de interesante vor căpăta biologii și fiziologii, care vor studia starea animalelor de experiență în condițiile zborului cosmic cu ajutorul a numeroase aparate, ale căror înregistrări se vor transmite pe Pămînt prin radio. In afară de aceasta, se vor face și observații vizuale asupra lor cu ajutorul unor instalații speciale de televiziune.

Toate aceste observații vor permite să se proiecteze în viitor utilaje speciale pentru cabinele navelor cosmice, să se creeze costume speciale pentru călătorii ce se vor avînta în spațiile interplanetare, să se elaboreze un complex de măsuri de protecție și de antrenament necesare pentru adaptarea organismului omenesc la condițiile zborului cosmic.

Laboratoare cosmice speciale, cu o cuirasă puternică, ne vor permite să studiem pericolul pe care-l prezintă meteoriții și să găsim mijloace de apărare împotriva acestora. Cu ajutorul acestor laboratoare cosmice se va putea stabili probabilitatea ciocnirii viitoarelor nave cosmice cu meteoriții, pentru a se evita asemenea ciocniri. Deoarece traiectoria și viteza de deplasare a laboratoarelor cosmice pe orbita lor în jurul Pămîntului pot fi cunoscute, semnalele transmise de pe aceste laboratoare ne vor putea da indicații asupra densității torentului meteoric pe o anumită perioadă de timp.

Pentru a se asigura în bune condiții zborurile navelor interplanetare cu oameni la bord, este probabil că va trebui să se organizeze un serviciu de prevedere a pericolului meteoric, asemănător serviciilor meteorologice folosite pe scară largă în prezent în aviația civilă.

Viitorii astronauți vor trebui feriți și de efectul razelor cosmice, efect asemănător radiațiilor radioactive ce se produc la explozia bombelor atomice. Intensitatea radiațiilor cosmice este variabilă și depinde în special de intensitatea proceselor ce se produc pe soare. Toți acești factori vor trebui luați cu multă atenție în seamă atunci cînd se vor lansa nave interplanetare cu echipaj.

Laboratoarele cosmice pot fi folosite și în scopuri pur terestre. Așa, de pildă, cu ajutorul unei instalații de televiziune s-ar putea vedea și fotografia norii pe mari distanțe, stabilindu-se direcția de deplasare a lor, în felul acesta putîndu-se prevedea vremea cu mai multă precizie.

Laboratoarele cosmice oferă perspective deosebit de interesante în ceea ce privește comunicațiile prin radio, cum și în privința extinderii posibilităților de televiziune. După cum se știe, cea mai stabilă legătură prin radio se obține pe unde ultrascurte. Aceste unde prezintă de asemenea avantajul că în diapazonul lor se poate plasa un mai mare număr de canale radiotelefonice, radiotelegrafice și de televiziune. Un neajuns substanțial al undelor ultrascurte, cauzat de faptul că ele se propagă în linie dreaptă, este însă acela că emisiunile pe aceste unde nu se pot face la mare distanță. Din această cauză e nevoie de un sistem destul de complicat de instalații de retransmisie, dispuse cam la o sută de kilometri una de alta și care formează ceea ce se numește un radioreleu.

Cu ajutorul rachetelor radioteleghidate, una sau mai multe instalații de retransmisie vor putea fi ridicate pe o orbită circulară și transformate în sateliți ai pămîntului. Plasîndu-se cîteva instalații automate de retransmisie la distanță egală una de alta pe o orbită circulară, emisiunile de radio și televiziune pe unde ultrascurte vor putea cuprinde toate colțurile planetei noastre.

In răstimp de un an sau doi această etapă inițială de asimilare a spațiului cosmic va fi străbătută. Iar apoi va urma explorarea satelitului etern al planetei noastre, explorarea Lunii.

IURI HLEBȚEVICI
Candidat în științe tehnice

Muntele aurului lichid

In partea de nord-est a Ungariei se întinde un lanț muntos de înălțime mijlocie; sînt munții Zemplen, o ramură îndepărtată a Carpaților. Ținutul, cu vîrfurile sale stîncoase, cu solul de origină vulcanică, este în cea mai mare parte sălbatic. Pantele sudice ale munților coboară lin către nesfîrșitele cîmpii ale Alföldului (marea pustă ungară). Scăldate în soare, povîrnișurile sînt acoperite cu milioane de vițe de vie. Proprietate a 34 de comune, viile de aci produc unul din cele mai bune și mai renumite vinuri din lumea întreagă: Tokayul. Este vinul pe care vestitul alchimist Paracelsus îl numea în secolul al XV-lea „regele vinurilor", iar Pius al VI-lea „băutura papilor".

Cele 6.000 ha de vie de Tokay constituie una din marile bogății ale Ungariei. De multe secole, vinul de Tokay deține un loc de frunte în lumea întreagă. Renumele lui a devenit aproape legendar. El era întrebuințat ca medicament pentru vindecarea bolilor de stomac, colicilor și febrei tifoide, iar pe vremea cînd anestezicele nu erau încă cunoscute, bolnavilor li se dădea înainte de operație să bea vin de Tokay pentru a adormi adînc.

Care este înfățișarea acestui vin? De o culoare galben-aurie, mergînd uneori spre roșu purpuriu, el este atît de catifelat încît pare uleios. Multă vreme, în vechime, s-a crezut că Tokayul este... aur lichid, iar alchimiștii pretindeau cu toată seriozitatea că vinul acesta conține aur „vegetal" provenind din sol. Această absurditate părea să fie confirmată datorită faptului că în anii cu toamne lungi și călduroase, pe ciorchinii din varietatea „Furmint de Tokay" se găseau niște bulgări strălucitori și tari care semănau foarte bine cu minereul de aur. In anul 1779, împărăteasa Maria Tereza a dat dispoziție ca laboratorul de chimie al Universității din Viena să analizeze această ciudățenie. Abia atunci s-a văzut că era vorba de un fel de miere pe care căldura soarelui o făcea să țîșnească din boabele prea coapte.

Mai mult însă decît culoarea, gustul vinului de Tokay este cu totul deosebit. Bine păstrat, vinul de Tokay are un gust dulce-amărui amintind puțin pe cel al migdalelor. Acest gust deosebit pe care vinul îl capătă după doi-trei ani — cînd este bine conservat — se datorește uleiurilor vegetale. Vinul de Tokay este pe lîngă aceasta și destul de tare, circa 14—15 grade.

Care este secretul Tokayului? Mulți au căutat să-l afle. In anul 1600, niște călugări francezi au dus vițe de Tokay în Franța însă încercarea n-a reușit. Un prinț german a plantat vițe de Tokay pe malul Rinului, dar nu a obținut decît un vin mediocru. Ecaterina a II-a, țarina Rusiei, a transportat viță de Tokay tocmai în Crimeia, ba a adus și viticultori din regiune ca s-o îngrijească. A ieșit un vin bun, dar totuși îi lipsea acea savoare a veritabilului Tokay.

„Secretul" vinului de Tokay se află însă în solul regiunii respective. In părțile acestea, soarele strălucește multă vreme; toamnele sînt lungi, senine și uscate. Rocile vulcanice absorb cu ușurință căldura zilei pe care o iradiază și în cursul nopții. In felul acesta, chiar și la jumătatea lunii octombrie solul furnizează căldura necesară coacerii strugurilor. Așadar, lava întărită a vulcanilor de multă vreme stinși face din vinul de Tokay un fel de aur lichid. Cît privește gustul său deosebit, acesta se datorește atît compoziției solului cît și unor fermenți specifici pivnițelor din Tokay.

Regiunea aceasta a suferit totuși și nenumărate calamități. La sfîrșitul secolului trecut, un atac puternic de filoxeră a distrus aproape în întregime viile. După replantare, regiunea vinicolă a Tokayului a fost mult micșorată.

Pe de altă parte, cu trecerea anilor, vîntul și apele repezi de munte au cărat din multe vii stratul subțire de pămînt lăsînd în loc stîncile golașe.

Cu trei ani în urmă, a început în R.P. Ungară o muncă bazată pe date științifice pentru refacerea regiunii Tokay. Cu ajutorul unor puternice tractoare s-a săpat pămîntul la un metru adîncime, pe locurile unde se vor face noi plantații. Gospodăriilor colective și proprietarilor individuali li s-au acordat butași selecționați, utilaj și credite. Aceste măsuri care fac parte din planul general de dezvoltare economică a țării deschid un nou capitol în istoria Tokayului. Viticultura și vinicultura vor fi modernizate, vițele bătrîne vor fi înlocuite. In acest an, aci au fost plantate 240 hectare de vie, cu 100 hectare mai mult decît în anul trecut.

In scurtă vreme, „aurul lichid" al Tokayului va duce din nou peste hotare faima acestei regiuni.

Tractor — fără tractorist!

Ivan Loghinov, tractorist la sovhozul Irtîșski din regiunea Pavlodar (Kazahstan), a elaborat un dispozitiv pentru comanda automată a tractoarelor. Un tractor înzestrat cu un dispozitiv de acest tip se deplasează pe brazdă fără tractorist. Abaterea de la direcția stabilită nu depășește 1,2 cm. Calitatea arăturii este excelentă. Automatul lui Loghinov se compune dintr-un servomecanism, o cutie de distribuție, un mecanism de întoarcere, un sertar, un sistem de apăsare de contact, un dispozitiv de copiere și un circuit electric. Tractorul este dirijat prin apăsare de butoane. Folosind un asemenea automat, un tractorist poate deservi mai multe agregate. La însămînțări și recoltări un semănător sau un combiner cumulează sarcinile tractoristului.

Incă în cel de-al patrulea deceniu al acestui secol în S.U.A. au fost propuse cîteva automate pentru dirijarea tractoarelor fără intervenția omului. Toate acestea s-au dovedit ineficace și nu au găsit aplicații. Problema a fost rezolvată abia prin invenția tractoristului Loghinov din Kazahstan.

Negru pe alb

Cu prilejul alegerii noului președinte al Republicii Haiti, F. Duvalier, în insula Gonave s-au înregistrat 18.000 de voturi pentru Duvalier, în timp ce populația insulei numără numai 7.000 locuitori!

Respectivii, ușuratici
La asemeni socoteli,
Sînt ei slabi la matematici,
Dar sînt tari la... păcăleli.

Intre imperialiștii americani și englezi se dă o luptă „pe viață și pe moarte" pentru acapararea de noi ținuturi petrolifere.

Sînt de mult părtași la toate
(Cum se zice — solidari),
Vorba-i însă: frate, frate,
Dar petrolu-i pe... dolari.

Eficiența folosirii prefabricatelor de beton armat în construcțiile agrozootehnice

Sînt cunoscute avantajele prefabricatelor de beton armat în construcțiile civile și industriale. Ele constau în: reducerea duratei de execuție a lucrărilor; reducerea manoperei necesare pe șantier, care se transformă astfel într-un șantier de montaj al elementelor executate în fabrică; economie de material lemnos; posibilitatea de a executa structurile de beton armat în tot cursul anului; durabilitatea și rezistența la foc a construcțiilor realizate cu ele față de cele din lemn.

Vom analiza mai jos în ce măsură aceste avantaje se păstrează și în cazul folosirii prefabricatelor în construcțiile agrozootehnice, precum și condițiile speciale care trebuie respectate astfel ca prefabricatele să-și păstreze eficiența și în acest caz. Desigur că în cele ce urmează vom ține seama de experiența căpătată în decursul anilor 1951—1956, cînd în țara noastră a fost executat un important volum de lucrări agrozootehnice, atît în S.M.T.-uri cît și în gospodăriile agricole de stat și colective.

Construcțiile agrozootehnice în marea lor majoritate se pretează la o tipizare foarte largă: grajdurile pentru un anumit număr de cai sau vaci, creșele pentru viței, silozurile pentru nutreț, magaziile pentru cereale, atelierele mecanice, remizele de utilaj, locuințele muncitorești etc. se pot executa aproape în toate regiunile țării după aceleași proiecte. S-au și elaborat de altfel proiecte tip pentru aproape toate construcțiile utilizate în agricultură. Mai mult, în ultima vreme s-a trecut și la tipizarea detaliilor constructive pentru aceste construcții. Această situație permite elaborarea unui catalog de elemente prefabricate pentru construcțiile agrozootehnice, care să cuprindă un număr redus de tipuri de prefabricate și totuși să permită realizarea cu prefabricate a tuturor construcțiilor agrozootehnice de frecvență mare. Nicăieri s-ar părea că nu există condiții mai favorabile pentru industrializarea executării construcțiilor decît în sectorul agrozootehnic, care sînt caracterizate prin: numărul în general mic de etaje al construcțiilor, ceea ce permite montarea și asamblarea lesnicioasă a prefabricatelor, numărul mic de tipuri de prefabricate îngăduie executarea lor avantajoasă în fabricile de prefabricate cu producție industrială, folosindu-se cofraje metalice ceea ce duce la un preț redus al lor, la o calitate optimă și constantă și la un consum minim de cherestea; fabricile pot executa aceste elemente prefabricate în stoc livrîndu-le imediat la comandă, contribuind în acest sens la reducerea duratei de executare a construcțiilor.

Dacă urmărim acum drumul elementelor prefabricate de la fabrica în care au fost executate pînă la locul de montaj constatăm că în gări și pe șantier pentru încărcarea, descărcarea, manipularea și montarea acestor elemente este necesar un număr de utilaje de capacitate potrivită greutății elementelor comandate. Transportul acestor utilaje la locul de lucru, precum și chiria lor reclamă cheltuieli destul de ridicate. O folosire insuficient de intensă a acestor utilaje duce la cheltuieli care încarcă cu sume importante costul elementelor prefabricate și în consecință și al construcției.

Pentru reducerea costului de manipulare și montaj a elementelor prefabricate este necesar ca elementele prefabricate pentru construcții agrozootehnice să nu depășească o anumită greutate, astfel ca ele să nu necesite utilaje grele în gări și pe șantier. Totodată, pentru a reduce costul manipulărilor și montajului prefabricatelor e necesară o planificare justă a lucrărilor. Cu cît volumul lucrărilor executate într-un loc e mai mare și e planificat să se execute într-un timp cît mai scurt, cu atît utilizarea utilajelor amintite se face mai intens, iar costurile lor se împart pe un număr mai mare de m.c. de prefabricate manipulate și montate. Prin urmare, planificarea unui program de investiții pe multe obiecte cu sume

CONCLUZII

mici pentru fiecare obiect și fiecare an nu permite industrializarea executării lucrărilor în condiții satisfăcătoare de preț de cost.

Datorită destinației lor, construcțiile agrozootehnice sînt așezate adeseori răsleț și la distanțe apreciabile de calea ferată, cu care sînt legate de foarte multe ori prin drumuri naturale practicabile pentru autocamioane numai în timpul verii. Practica anilor trecuți a demonstrat că executarea unor asemenea construcții cu prefabricate nu este rațională nici în cazul confecționării acestora în fabrici, nici în cazul confecționării lor direct pe șantier. In primul caz transportul de la gară pe șantier cu autocamioanele costă mult, la distanțe de 30—40 km. și pe drumuri proaste putînd atinge 15—20% din costul prefabricatelor loco-fabrică; imobilizează un număr important de autocamioane care datorită drumurilor proaste sînt greu solicitate, ceea ce duce la o prematură uzură a lor; duce la o cantitate foarte mare de piese deteriorate (au fost cazuri cînd piesele deteriorate în timpul transportului au atins proporția de 40% din totalul elementelor aprovizionate).

In cazul al doilea, executarea elementelor prefabricate de oarecare complexitate cum sînt chesoanele, căpriorii și chiar grinzile T.C.B., pentru a fi realizate în condiții corespunzătoare necesită executarea pe șantier a unor lucrări de organizare destul de costisitoare, al căror preț se ridică la cca. 100—120 lei per m.c. de beton prefabricat.

De asemenea, calitatea prefabricatelor realizate în condiții de șantier, departe de laboratorul de trust și văzute mai rar de organele de control, de cele mai multe ori a fost nesatisfăcătoare.

In alegerea soluțiilor constructive pentru construcțiile agrozootehnice e necesar să se țină seamă și de dotarea și de capacitatea tehnică a unității executante. Unitățile centrale, care au executat multe construcții prefabricate, natural, vor realiza o lucrare de calitate mai bună și cu indici tehnico-economici mai favorabili. Soluția optimă însă, în cazul unui program important de construcții agrozootehnice, este încredințarea — cel puțin în prima perioadă — a executării acestor lucrări unor unități de construcții specializate, dotate cu utilaj corespunzător și încadrate cu personal de specialitate, care vor executa lucrările în lanț, conform unei eșalonări dinainte stabilite. In acest fel, vor fi asigurate calitatea lucrărilor, utilizarea întregii capacități a utilajelor și în consecință și un preț redus al construcțiilor.

In concluzie, în ceea ce privește aplicarea eficientă a prefabricatelor în construcțiile agrozootehnice, din cele arătate se desprind următoarele: prin specificul și prin caracterul lor de repetare în număr mare, construcțiile agrozootehnice se pretează la tipizare și executare pe cale industrială cu elemente prefabricate ieftine confecționate în fabrici centralizate. Se exclude prefabricarea pe șantier care duce la complicarea execuției pe șantiere și la imposibilitatea asigurării unei calități corespunzătoare; în ceea ce privește tipurile de elemente prefabricate pentru construcțiile agrozootehnice se recomandă folosirea unor elemente ușoare, de calitate excepțională și de rezistență mare, care să poată fi transportate, manipulate și montate cu mijloace cît mai simple; în cazul amplasării construcțiilor agrozootehnice la distanțe mari de calea ferată și cu drumuri de acces impropriii pentru transportul auto, folosirea prefabricatelor nu este rațională și duce la rezultate tehnico-economice negative. De aceea, planificarea și finanțarea executării construcțiilor agrozootehnice proiectate cu elemente prefabricate trebuie astfel făcută încît eșalonarea execuției pe un amplasament să fie continuă și să se desfășoare în timpul tehnologic minim necesar.

Cu respectarea condițiilor de mai sus, folosirea prefabricatelor la construcții agrozootehnice este o necesitate legată de industrializarea executării construcțiilor, care duce la rezultate economice eficiente, adică la scurtarea termenelor de execuție, asigurarea calității lucrărilor și în final la reducerea costului construcțiilor.

Ing. **MIRCEA LUPAN**
director al Direcției Construcției din Dir. Gen. Tehnică M.C.M.C.
Ing. **ALEXEI BOCANCEA**
șef serv. Prefabricate din Depart. Arhitectură și Urbanisme

INFORMAȚII PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 48, etapa din 1 decembrie 1957:

I. Progresul București—Dinamo București 1
II. Știința Timișoara—Dinamo Cluj 1
III. Energia Ploești—Flamura roșie Arad 1
IV. Energia Orașul Stalin—Progresul Oradea 1
V. Energia Tg. Mureș—Energia Petroșani 1
VI. Verona—Atalanta (campionatul italian) 1
VII. Lanerossi—Genoa (campionatul italian) anulat
VIII. St. Etienne—Reims (campionatul francez) x
IX. Monaco—Lens (campionatul francez) 1
X. Beziers—Toulouse (campionatul francez) 1
XI. Angers—Sochaux (campionatul francez) 1
XII. Lille—Nimes (campionatul francez) 1

Meciul VII, Lanerossi—Genoa, fiind anulat după închiderea concursului, conform regulamentului, se acordă gratuit tuturor buletinelor depuse pronosticul exact la meciul anulat.

Fondul de premii la acest concurs este aproximativ de 757.000 lei.

TIMPUL PROBABIL pentru zilele de 4, 5 și 6 decembrie

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL ANUNȚA TIMPUL PROBABIL PENTRU URMATOARELE TREI ZILE:

Vremea în încălzire, cu cer schimbător mai mult acoperit în jumătatea de est a țării unde vor cădea precipitații sub formă de ninsoare și lapoviță. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit în restul țării, iar în est va continua să bată tare la începutul intervalului.

Temperatura aerului în creștere. Minimele vor oscila între 2 grade și minus 10 grade, iar maximele între 1 grade și minus 5 grade.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".